Eiropas Parlaments
2024-2029

PIEŅEMTIE TEKSTI

P10_TA(2025)0189

Lauksaimniecības nākotne un kopējā lauksaimniecības politika pēc 2027. gada

Eiropas Parlamenta 2025. gada 10. septembra rezolūcija par lauksaimniecības nākotni un kopējo lauksaimniecības politiku pēc 2027. gada (2025/2052(INI))

Eiropas Parlaments,

– ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 13., 38. un 39. pantu, ar ko nosaka kopīgu lauksaimniecības politiku (KLP) un tās mērķus,

– ņemot vērā LESD 40. un 42. pantu, ar ko izveido lauksaimniecības tirgu kopīgu organizāciju (TKO) un nosaka, cik lielā mērā konkurences noteikumus piemēro lauksaimniecības produktu ražošanai un tirdzniecībai,

– ņemot vērā LESD 349. pantu, kurā noteikts tālāko reģionu statuss un paredzēti nosacījumi Līgumu piemērošanai minētajiem reģioniem,

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 19. februāra paziņojumu "Lauksaimniecība un pārtika – kādām tām būt? Pievilcīga ES lauksaimniecības un pārtikas nozare, kas kopīgi veidojama nākamo paaudžu labā" (COM(2025)0075),

– ņemot vērā 2024. gada Eirobarometra aptauju "Eiropieši, lauksaimniecība un KLP"[1],

– ņemot vērā Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvu 98/58/EK par lauksaimniecībā izmantojamo dzīvnieku aizsardzību[2],

– ņemot vērā Komisijas 2025. gada 29. janvāra paziņojumu "ES Konkurētspējas kompass" (COM(2025)0030),

---

1 Eiropas Parlamenta 2024. gada pavasara Eirobarometra aptauja tika veikta no 2024. gada 7. februāra līdz 3. martam divdesmit septiņās ES dalībvalstīs.

2 OV L 221, 8.8.1998., 23. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1998/58/oj.

– ņemot vērā 2022. gada 15. decembra rezolūciju par daudzgadu finanšu shēmas 2021.–2027. gadam uzlabošanu: noturīgs un jaunu problēmu risināšanai piemērots ES budžets[1],

– ņemot vērā *Mario Draghi* 2024. gada 9. septembra ziņojumu par Eiropas konkurētspējas nākotni,

– ņemot vērā *Sauli Niinistö* 2024. gada 30. oktobra ziņojumu "*Safer Together — Strengthening Europe's Civilian and Military Preparedness and Readiness*" ("Drošāk kopā – Eiropas civilās un militārās sagatavotības un gatavības stiprināšana"),

– ņemot vērā *Enrico Letta* 2024. gada aprīļa ziņojumu "*Much more than a market – Speed, Security, Solidarity*" ("Daudz vairāk nekā tirgus. Ātrums, drošība, solidaritāte"),

– ņemot vērā Komisijas 2024. gada 27. marta paziņojumu "Nākotnes veidošana, balstoties dabā: biotehnoloģiju un bioražošanas uzrāviens ES" (COM(2024)0137),

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 14. maija Regulu (ES) 2024/1468, ar kuru attiecībā uz labiem lauksaimnieciskā un vidiskā stāvokļa standartiem, klimata, vides un dzīvnieku labturības shēmām, KLP stratēģisko plānu grozījumiem, KLP stratēģisko plānu pārskatīšanu un attiecībā uz atbrīvošanu no kontroles un sodiem groza Regulu (ES) 2021/2115 un (ES) 2021/2116[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 2. decembra Regulu (ES) 2021/2115, ar ko izveido noteikumus par atbalstu stratēģiskajiem plāniem, kuri dalībvalstīm jāizstrādā saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku (KLP stratēģiskie plāni) un kurus finansē no Eiropas Lauksaimniecības garantiju fonda (ELGF) un no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA), un ar ko atceļ Regulas (ES) Nr. 1305/2013 un (ES) Nr. 1307/2013[3],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 2. decembra Regulu (ES) 2021/2117, ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 1308/2013, ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju, Regulu (ES) Nr. 1151/2012 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu kvalitātes shēmām, Regulu (ES) Nr. 251/2014 par aromatizētu vīna produktu definīciju, aprakstu, noformējumu, marķējumu un ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu aizsardzību un Regulu

---

1 OV C 177, 17.5.2023., 115. lpp.
2 OV L, 2024/1468, 24.5.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1468/oj.
3 OV L 435, 6.12.2021., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2115/oj. Labojums Nobeiguma aktā (32021R2115R (03)), OV L 227, 1.9.2022., 136. lpp. Labojums Nobeiguma aktā (32021R2115R (02)), OV L 181, 7.7.2022., 35. lpp.

(ES) Nr. 228/2013, ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem[1],

– Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 228/2013 (2013. gada 13. marts), ar ko ievieš īpašus pasākumus lauksaimniecības jomā attālākajiem Eiropas Savienības reģioniem un atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 247/2006[2],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2021. gada 2. decembra Regulu (ES) 2021/2116 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu, pārvaldību un uzraudzību un ar ko atceļ Regulu (ES) Nr. 1306/2013[3],

– ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2024. gada 11. aprīļa Regulu (ES) 2024/1143 par ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm vīnam, stiprajiem alkoholiskajiem dzērieniem un lauksaimniecības produktiem, kā arī garantētu tradicionālo īpatnību produktiem un lauksaimniecības produktu fakultatīviem kvalitātes apzīmējumiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1308/2013, (ES) 2019/787 un (ES) 2019/1753 un atceļ Regulu (ES) Nr. 1151/2012[4],

– ņemot vērā Eiropas pilsoņu iniciatīvu “End the Cage Age” (“Izbeigt sprostu laikmetu” un 2021. gada 10. jūnija rezolūciju par to[5],

– ņemot vērā 2023. gada 9. maija rezolūciju par Vienotas TKO regulā paredzētās skolu programmas augļu, dārzeņu, piena un piena produktu jomā īstenošanu[6],

– ņemot vērā Komisijas un Savienības Augstās pārstāves ārlietās un drošības politikas jautājumos 2025. gada 26. marta kopīgo paziņojumu par Eiropas sagatavotības savienības stratēģiju (JOIN(2025)0130),

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 12. novembra paziņojumu “Ārkārtas rīcības plāns par pārtikas apgādi un nodrošinātību ar pārtiku krīzes laikā” (COM(2021)0689),

---

1 OV L 435, 6.12.2021., 262. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2117/oj. Labojums Nobeiguma aktā (32021R2117R (04)), OV L 192, 31.7.2023., 34. lpp.
2 OV L 78, 20.3.2013., 23. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/228/oj.
3 OV L 435, 6.12.2021., 187. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2116/oj.
4 OV L, 2024/1143, 23.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1143/oj.
5 OV C 67, 8.2.2022., 131. lpp.
6 OV C, C/2023/1063, 15.12.2023., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/1063/oj.

– ņemot vērā Komisijas 2021. gada 12. novembra Lēmumu, ar ko izveido Eiropas pārtikas nodrošinājuma krīžgatavības un reaģēšanas mehānisma ekspertu grupu[1],

– ņemot vērā Komisijas 2022. gada 23. marta paziņojumu par pārtikas nodrošinājuma garantēšanu un pārtikas sistēmu noturības stiprināšanu (COM(2022)0133),

– ņemot vērā Komisijas 2022. gada 9. novembra paziņojumu "Mēslošanas līdzekļu pieejamības un cenas pieņemamības nodrošināšana" (COM(2022)0590),

– ņemot vērā Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas (*FAO*) 2024. gada ziņojumu par pārtikas un lauksaimniecības stāvokli[2],

– ņemot vērā 2023. gada 19. oktobra rezolūciju par paaudžu maiņu ES lauku saimniecībās turpmākajā periodā[3],

– ņemot vērā 2022. gada 13. decembra rezolūciju par ilgtermiņa redzējumu attiecībā uz ES lauku apvidiem — virzība uz spēcīgākiem, labāk savienotiem, noturīgākiem un pārticīgākiem lauku apvidiem līdz 2040. gadam[4],

– ņemot vērā Komisijas 2022. gada 3. maija paziņojumu "Cilvēki pirmajā vietā, ilgtspējīgas un iekļaujošas izaugsmes nodrošināšana, ES tālāko reģionu potenciāla atraisīšana" (COM(2022)0198),

– ņemot vērā Reģionu komitejas 2025. gada 19. februāra atzinumu "Kā, laikposma pēc 2027. gada plānošanā iekļaujot LEADER un SVVA pieeju, varētu labāk īstenot ilgtermiņa redzējumu attiecībā uz ES lauku apvidiem"[5],

– ņemot vērā 2023. gada 16. februāra rezolūciju par Komisijas paziņojumu par mēslošanas līdzekļu pieejamības un cenas pieņemamības nodrošināšanu[6],

– ņemot vērā 2023. gada 13. jūnija rezolūciju par Komisijas jaunā paziņojuma par tālākajiem reģioniem novērtējumu[7],

---

1 OV C 461 I, 15.11.2021., 1. lpp.
2 Pārtikas un lauksaimniecības organizācija (*FAO*), 2024. gads, "The State of Food and Agriculture 2024 – Value-driven transformation of agrifood systems", Roma, https://doi.org/10.4060/cd2616en.
3 OV C, C/2024/2658, 29.4.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2658/oj.
4 OV C 177, 17.5.2023., 35. lpp.
5 OV C, C/2025/1703, 26.3.2025., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/1703/oj.
6 OV C 283, 11.8.2023., 51. lpp.
7 OV C, C/2024/480, 23.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/480/oj.

– ņemot vērā 2023. gada 14. jūnija rezolūciju par pārtikas nodrošinājumu un ES lauksaimniecības ilgtermiņa noturības panākšanu[1],

– ņemot vērā 2017. gada 15. februāra rezolūciju par bioloģiskajiem zema riska pesticīdiem[2],

– ņemot vērā stratēģiskā dialoga par ES lauksaimniecības nākotni 2024. gada 4. septembra ziņojumu "Kopīga perspektīva attiecībā uz lauksaimniecību un pārtiku Eiropā",

– ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2024. gada 19. jūnija atzinumu "Kopējās lauksaimniecības politikas nākotne"[3] ,

– ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas 2024. gada 17. janvāra atzinumu "Autonomas un ilgtspējīgas pārtikas ražošanas veicināšana: kopējās lauksaimniecības politikas stratēģijas laikposmam pēc 2027. gada"[4],

– ņemot vērā Komisijas 2024. gada novērtējuma pētījumu par ES lauksaimniecības atbalsta shēmām tālākajos reģionos (*POSEI*), kas apstiprina šīs programmas efektivitāti un nozīmīgumu attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu, teritoriālo, sociālo un ekonomisko kohēziju un lauksaimnieciskās darbības uzturēšanu īpaši neaizsargātos salu un tālākajos reģionos[5],

– ņemot vērā Eiropas Reģionu komitejas 2024. gada 7. oktobra ziņojumu "Stāvoklis Eiropas Savienības reģionos un pilsētās",

– ņemot vērā Lauku pakta koordinācijas grupas 2024. gada 18. decembra Deklarāciju par lauku apvidu un lauku attīstības politikas nākotni Eiropas Savienībā,

– ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas 2025. gada jūnija analīzi, kas attiecas uz ražošanas izmaksu pieaugumu, faktiskās vērtības zudumu

---

1 OV C, C/2024/483, 23.1.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/483/oj.
2 OV C 252, 18.7.2018., 184. lpp.
3 OV C, C/2024/5363, 17.9.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/5363/oj.
4 OV C, C/2024/2099, 26.3.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/2099/oj.
5 Eiropas Komisija: Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts, ECORYS, *EEIG AGROSYNERGIE* un *METIS*, "Evaluation support study of the EU support schemes for agriculture in the outermost regions (POSEI) and small Aegean Islands (SAI) — Final report", Eiropas Savienības Publikāciju birojs, 2024. gads, https://data.europa.eu/doi/10.2762/926041.

un ECB makroekonomiskajām prognozēm attiecībā uz eurozonā reģistrēto inflācijas tempu[1],

– ņemot vērā Vides, klimata un pārtikas nekaitīguma komitejas atzinumu,

– ņemot vērā Reglamenta 55. pantu,

– ņemot vērā Lauksaimniecības un lauku attīstības komitejas ziņojumu (A10-0143/2025),

A. tā kā kopējā lauksaimniecības politika (KLP) ir fundamentāla un vispāratzīta ES politika, kurai ir stratēģiski svarīga nozīme pašreizējā nenoteiktajā ģeopolitiskajā kontekstā un kura ir būtiska ES pārtikas nodrošinājuma, aizsardzības un stratēģiskās autonomijas daļa;

B. tā kā KLP mērķiem arī turpmāk jābūt balstītiem uz lielākas lauksaimnieciskās ražošanas un produktivitātes nodrošināšanu, veicinot pietiekami augstu dzīves līmeni lauku iedzīvotājiem, palielinot ienākumus, atbalstot ES lauksaimniecības un mežsaimniecības nozaru stabilitāti, ilgtspēju un konkurētspēju un veicinot lauku attīstību; tā kā ir jāņem vērā lauksaimniecības īpatnības, jo īpaši saistībā ar klimata problēmām, krīzēm un konfliktu scenārijiem; tā kā KLP veicina un stiprina pārtikas ražošanas noturību kvantitātes, kvalitātes un pieejamības ziņā patērētājiem, kā arī izejvielu ražošanu dažādiem lietojumiem, kas saistīti ar bioekonomiku;

C. tā kā saskaņā ar Savienības stratēģiju par gatavību Eiropai lauksaimniecībai ir jābūt ekonomiskās un politiskās darba kārtības priekšplānā un jāatzīst tās kā ES drošības un aizsardzības politikas būtiska elementa nozīme; tā kā tādēļ produktīvai lauksaimniecības zemei ir stratēģiska nozīme un līdz ar augsnes, ūdens, gaisa un bioloģiskās daudzveidības kvalitāti tā ir galvenais lauksaimnieciskās ražošanas faktors, kas ir jāaizsargā;

D. tā kā 2025. gada 14. janvārī 150. Nobela prēmijas un "*World Food Prize*" laureāti izdeva atklātu vēstuli, aicinot pasaules valstu vadītājus steidzami par prioritāti noteikt lauksaimniecības pētniecību, lai līdz 2050. gadam varētu apmierināt prognozētā iedzīvotāju skaita — 9,7 miljardu cilvēku — pārtikas vajadzības[2];

---

1 Eiropas Centrālā banka, "June 2025 Eurosystem staff macroeconomic projections", https://www.ecb.europa.eu/press/projections/html/ecb.projections202506_eurosystemstaff~16a68fbaf4.en.html.

2 Ciechanover, A., Yonath, A. E., Riess, A. G., Adesina, A. A., Heeger, A., Fert, A., Leggett, A. J., Zeilinger, A., Patapoutian, A., Warshel, A., McDonald, A. B., Hershko, A., Barish, B. C., Marshall, B. J., Kobilka, B. K., & citi, 'Laureate letter 2025: Hunger's tipping point – An urgent call to transform food and nutrition security', 2025. g.

E. tā kā Eiropas Savienībā samazināsies lauksaimniecības produkcijas apjoms, ja pašreizējais politikas satvars nemainīsies[1], tādējādi Eiropas Savienībā palielināsies nenodrošinātības ar pārtiku un pārtikas trūkuma risks un tiks veicināta globāla pārtikas nepietiekamība, vienlaikus apzināti neizmantojot ES agronomisko potenciālu;

F. tā kā mežsaimniecības nozare ir dalībvalstu, nevis ES kompetences jomā;

G. tā kā KLP ir jāstiprina, vēl vairāk jāvienkāršo, jāpadara elastīgāka un jāmodernizē, vienlaikus saglabājot tās saskaņoto struktūru un nodrošinot ES lauksaimnieciskās ražošanas ilgtspēju visās tās vides, sociālajās un ekonomiskajās dimensijās; tā kā ir svarīgi ļaut ES lauksaimniecības nozarei labāk reaģēt gan uz aktīvo lauksaimnieku vajadzībām, gan uz Eiropas sabiedrības vēlmēm attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu, nekaitīgumu un kvalitāti, klimata pārmaiņu mazināšanu un pielāgošanos tām, ūdensapgādes noturību, psihoemocionālo veselību, paaudžu nomaiņu un dzimumu līdztiesību; tā kā ir būtiski samazināt birokrātisko slogu un nodrošināt pienācīgu finansējumu lauksaimniekiem, laukstrādniekiem un viņu kopienām, lai viņi sev varētu nodrošināt pietiekami augstu dzīves līmeni un vieglāk pielāgoties jauniem izaicinājumiem;

H. tā kā ir skaidri jāsaglabā KLP divu pīlāru struktūra; tā kā šai struktūrai būtu jānodrošina līdzsvars starp I pīlārā paredzēto ienākumu atbalstu, kas palīdz lauksaimniekiem saglabāt dzīvotspējīgumu vai kļūt dzīvotspējīgiem un ražot tirgum ar 100 % ES finansētiem tiešajiem maksājumiem, un agrovides darbībām un ieguldījumu atbalstu, kas ir daļa no labi finansētās lauku attīstības politikas saskaņā ar II pīlāru un ko atbalsta ar līdzfinansētiem pasākumiem, lai labāk risinātu konkrētas situācijas;

I. tā kā tiešo maksājumu konverģence gan dalībvalstīs, gan starp dalībvalstīm ir svarīga, lai garantētu godīga atbalsta nosacījumus lauksaimniekiem un nodrošinātu godīgu konkurenci vienotajā tirgū; uzsver, ka tiešie maksājumi ir stabila un paredzama lauku saimniecību gada ienākumu daļa un ka to taisnīga sadale visā Savienībā ir nepieciešama, lai novērstu zemes pamešanu, sniegtu īpašu atbalstu lauksaimniekiem, kas nesen par tādiem kļuvuši vai ir gados jauni, un aizsargātu lauksaimniecības ekonomisko dzīvotspēju un reģionālo kohēziju;

J. tā kā, ņemot vērā notiekošās diskusijas par daudzgadu finanšu shēmas (DFS) nākotni, ir būtiski arī turpmāk nodalīt KLP līdzekļus no citiem līdzekļiem un neiekļaut tos nevienā valsts vienotajā fondā, lai

---

[1] Eiropas Komisija: Lauksaimniecības un lauku attīstības ģenerāldirektorāts, “EU agricultural outlook 2024–2035” (“ES lauksaimniecības perspektīvas 2024.–2035. gadam”), Eiropas Savienības Publikāciju birojs, Luksemburga, 2024. gads, doi:10.2762/2329210.

saglabātu KLP kopienas raksturu un nodrošinātu vienlīdzīgus nosacījumus visu dalībvalstu lauksaimniekiem;

K. tā kā KLP atspoguļo ES reģionu, tradīciju un lauksaimniecības sistēmu daudzveidību, tostarp plašu lauku saimniecību struktūru, lauksaimniecības veidu un produktu klāstu;

L. tā kā jebkādas izmaiņas pašreizējā KLP vai jaunie tiesību akti būtu jāievieš tā, lai nodrošinātu nozares stabilitāti un lielāku juridisko noteiktību lauksaimniekiem un mežu īpašniekiem, kuri pieprasa vienkāršāku KLP, sniedzot ienākumu atbalstu, nodrošinot ilgtspēju un ņemot vērā sezonālos ierobežojumus un lauksaimnieciskās ražošanas ilgtermiņa plānošanas vajadzības; tā kā šādi pasākumi būtu jāizstrādā, apspriežoties ar ieinteresētajām personām, izvairoties no nevajadzīga administratīvā sloga, paredzot saprātīgus pārejas periodus un atbalstot tos ar atbilstošiem pielāgošanās budžetiem;

M. tā kā KLP kā Eiropas konsensa par attīstību stūrakmens ir svarīgāka nekā jebkad agrāk, ņemot vērā pašreizējās problēmas; tā kā KLP atbalsta aptuveni 9,1 miljonu lauku saimniecību visā Eiropā, kas ir par 37 % mazāks saimniecību skaits salīdzinājumā ar 14,4 miljoniem, kas tika reģistrēti 2005. gadā, un tā kā šis samazinājums ir saistīts ar lauksaimnieku ienākumu samazināšanos par 12 % no katra hektāra; tā kā 77 % ES pilsoņu piekrīt, ka ES, izmantojot KLP, vienmēr pilda savu uzdevumu nodrošināt stabilu nekaitīgas, veselīgas un ilgtspējīgas kvalitatīvas pārtikas piegādi par pieņemamām cenām 450 miljoniem patērētāju; tā kā lauku apvidi aizņem 83 % ES teritorijas un tajos dzīvo 30 % ES iedzīvotāju; tā kā lauksaimniecības zeme veido 40 % no ES teritorijas un lauksaimniecības pārtikas nozare veido aptuveni 7 % no ES iekšzemes kopprodukta un tajā ir nodarbināti 17 miljoni cilvēku;

N. tā kā saskaņā ar *Eurostat*[1] datiem 93 % no 9,1 miljona lauku saimniecību ES ir ģimenes saimniecības; tā kā šis unikālais Eiropas modelis ir jāsaglabā, jo tam ir izšķiroša nozīme lauku apvidu dzīvotspējas un ekonomiskās dzīvotspējas nodrošināšanā;

O. tā kā lauksaimniecība nav tikai darbs, tā ir dzīvesveids, kas sakņojas dabā, vēsturiskajā, kultūras un tradicionālajā mantojumā un lauku kopienā, un tam ir vēl pilnībā neatzīta pozitīva ietekme uz sabiedrību; uzsver, ka lauksaimniecības daudzfunkcionalitāte ES piedāvā plašu nodarbinātības un uzņēmējdarbības dažādošanas iespēju klāstu lauku apvidos, piemēram, izmantojot agrotūrisma pakalpojumus, lauksaimniecības pārtikas un bioekonomikas nozari, atjaunīgās enerģijas ražošanu, ilgtspējīgu tūrismu, skolu apmeklējumus un tiešo pārdošanu; tā kā šī daudzfunkcionalitāte

---

[1] Eurostat, “Agriculture statistics - family farming in the EU”, https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Agriculture_statistics_-_family_farming_in_the_EU.

veicina iekļaujošu izaugsmi, kopienu labklājību un sociālo, izglītības un ar veselību saistīto pakalpojumu sniegšanu lauku apvidos;

P. tā kā pārtikas produktu inflācija 2022. un 2023. gadā Eiropas Savienībā sasniedza gandrīz 25 % un dažās valstīs pat 50 %, radot ievērojamas ekonomiskās un sociālās sekas un atgādinot, ka lauksaimniecības produktu cenu stabilizācija ir būtiski svarīga makroekonomikas stabilitātei un ekonomiskajai drošībai;

Q. tā kā tiešie maksājumi par platību ir būtiski Eiropas lauksaimniecības ekonomiskajai ilgtspējai, radot izšķirošu nozīmi ilgtspējīgas ražošanas saglabāšanā un taisnīgu un pienācīgu ienākumu nodrošināšanā lauksaimniekiem, tādējādi palielinot rentabilitāti, nodrošinot stabilitāti un garantējot minimālo drošības līmeni; tā kā būtu jānodrošina lielāks atbalsts sievietēm, jaunpienācējiem, gados jauniem lauksaimniekiem un ģimenes saimniecībām, maziem un vidējiem uzņēmumiem, jo īpaši tiem, kas darbojas mazāk attīstītos reģionos, kā arī nozarēm, kuras atbalsta sociālekonomisku vai vides apsvērumu dēļ;

R. tā kā ir svarīgi nodrošināt, ka KLP I pīlāra atbalsta maksājumi tiek novirzīti visiem aktīvajiem, profesionālajiem lauksaimniekiem, kuri pilnībā vai daļēji gūst ienākumus no lauksaimnieciskās ražošanas, darbojoties tajā uz pilnu, vai nepilnu slodzi;

S. tā kā šiem tiešajiem maksājumiem būtu jāpalīdz uzlabot ES lauksaimniecības nozares konkurētspēju un ilgtspēju un noturību, vienlaikus atspoguļojot īpašās vajadzības un reģionālo daudzveidību; tā kā lauksaimnieku peļņas gūšanas galvenajam virzītājspēkam arī turpmāk jābūt veselīgas pārtikas ražošanai ar iespēju papildināt ienākumus no tādām darbībām kā enerģijas ražošana, oglekļa uztveršana vai ilgtspējīgs tūrisms;

T. tā kā 2021.–2027. gada DFS piešķīrumi KLP tika samazināti gan nominālā, gan reālā izteiksmē salīdzinājumā ar iepriekšējo DFS; tā kā ES kopējie izdevumi KLP pēdējos gados ir ievērojami samazinājušies, neraugoties uz to, ka KLP mērķi vides jomā ir ievērojami palielinājušies; tā kā šis samazinājums ir būtiski ietekmējis lauksaimnieku ienākumus;

U. tā kā lauksaimnieki saskaras ar pieaugošām cenu svārstībām pasaules tirgu un Eiropas ražošanas svārstību dēļ, ko izraisa pārtikas piegādes ķēdes globalizācija, par ko liecina nesenais graudu pieplūdums no trešām valstīm un mēslošanas līdzekļu cenu pieaugums; tā kā tie saskaras arī ar makroekonomikas un ģeopolitisko nenoteiktību, veselības krīzēm, dzīvnieku slimību uzliesmojumiem, tirgus koncentrācijas tendencēm, pārpalikumu dažās Eiropas nozarēs un ražas neparedzamību biežāku ar klimatu saistītu ekstremālu laikapstākļu un dabas katastrofu dēļ;

V. tā kā Eiropas lauksaimniecībai ir jārisina jaunas un pieaugošas problēmas un jāīsteno tādas ES prioritātes kā pārtikas

nodrošinājums un klimatnoturība; tā kā tādēļ nākamajā DFS ir jāpalielina KLP budžets salīdzināmās cenās, kas ir viena no ES politikas prioritātēm, lai novērstu maksājumu reālās vērtības zudumu un stātos pretī gan pašreizējām, gan turpmākajām problēmām ES;

W. tā kā, ja DFS netiks pielāgota inflācijai, KLP samazinājums varētu sasniegt līdz pat 54 %, kas līdz 2034. gadam būtu līdzvērtīgs 250 miljardiem EUR, nopietni apdraudot ES spēju saglabāt pašpietiekamību ar pārtiku un efektīvi reaģēt uz iekšējām un globālajām prasībām;

X. tā kā gandrīz visās dalībvalstīs lauksaimniecības ienākumi joprojām ir zemāki par pārējās ekonomikas vidējiem rādītājiem, proti, 47 % no vidējās bruto algas ES ekonomikā, un tā kā pilsētu teritorijās dzīvojošiem cilvēkiem parasti ir augstāks ienākumu līmenis nekā lauku apvidos dzīvojošajiem, kas rada nevienlīdzību un atstumtību; tā kā lauku saimniecībām, ko vada īpašnieki vecumā līdz 40 gadiem, vidēji ir viszemākie ienākumi ES līmenī; tā kā nākotnes KLP ir jānodrošina taisnīgs atalgojums un aizsardzība lauksaimniekiem un laukstrādniekiem, ļaujot viņiem saglabāt ražošanas darbības visā Savienībā, tostarp apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi, un iedzīvotāju interesēs jāatbilst kvalitātes standartiem un pārtikas nekaitīguma prasībām;

Y. tā kā lauksaimnieki izjūt augsta līmeņa ar darbu saistītu stresu, ko izraisa ilgās darba stundas, sociālā izolācija, finansiālā nenoteiktība, administratīvās un regulatīvās prasības, klimata pārmaiņu radīti laikapstākļu notikumi vai jaunas augu un dzīvnieku slimības; tā kā lauksaimnieku piekļuve psihoemocionālās veselības aprūpei joprojām ir ierobežota;

Z. tā kā ir būtiski stiprināt lauksaimnieku pozīcijas lauksaimniecības un pārtikas piegādes ķēdē, pienācīgi atzīstot viņu lomu, un nodrošināt apstākļus godīgai konkurencei, produktivitātei, noturībai un efektivitātei vienotajā tirgū; tā kā ir svarīgi garantēt pilnīgu atbilstību tiesību aktiem par negodīgu tirdzniecības praksi[1], nodrošinot taisnīgu samaksu par lauksaimniecības produktiem, kā arī lielāku pārredzamību cenu veidošanā un veicinot labākus instrumentus risku un krīžu ietekmes pārvaldībai; tā kā ir pienācīgi jāņem vērā un jāuzrauga ārēji satricinājumi un faktori, kas nav atkarīgi no lauksaimniekiem, piemēram tirgus krīzes ietekme vai dabas katastrofas, un kas ietekmē lauksaimnieku konkurētspēju un ilgtspēju vērtības ķēdē;

AA. tā kā lauksaimniecības kooperatīvi, kurus izveido un pārvalda paši lauksaimnieki, kā arī ražotāju organizācijas (RO), ražotāju organizāciju apvienības (ROA) un vietējās rīcības grupas stiprina

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/633 (2019. gada 17. aprīlis) par negodīgu tirdzniecības praksi starpuzņēmumu attiecībās lauksaimniecības un pārtikas piegādes ķēdē (OV L 111, 25.4.2019., 59. lpp., ELI http://data.europa.eu/eli/dir/2019/633/oj).

savu primārā ražotāja pozīciju ražošanas ķēdē, apvienojot centienus, koordinējot ieguldījumus un mazinot nozares sadrumstalotību, tā kā redzējumā par lauksaimniecības un pārtikas nozari ir atzīts, ka spēcīgākas darba koplīguma slēgšanas sarunas lauksaimniecībā ir izšķiroši svarīgas, lai padarītu nozari pievilcīgāku;

AB. tā kā lauksaimniecības nozarē ES joprojām piedzīvo paaudžu lejupslīdi; tā kā 2020. gadā lielākā daļa (57,6 %) lauksaimnieku ES neatkarīgi no dzimuma bija vecāki par 55 gadiem, savukārt tie, kas jaunāki par 35 gadiem, veidoja aptuveni 6 %, no kuriem tikai 1,7 % bija sievietes, un daudzās dalībvalstīs ļoti liela daļa lauksaimnieku ir vismaz 65 gadus veci;

AC. tā kā paaudžu maiņa ir būtiska Eiropas lauksaimniecības nākotnei, pārtikas nodrošinājumam, lauku apvidu labklājībai un lauku dzīvesveida saglabāšanai; tā kā zemes cena un tās ierobežotā pieejamība, kopumā zemā lauksaimnieciskās darbības rentabilitāte, strukturālās problēmas, ar kurām saskarās lauku apvidi, attiecībā pret ieguldījumiem un riskiem, administratīvās prasības un šīs nozares uztvertais tēls ir to galveno šķēršļu vidū, kas traucē kļūt par lauksaimnieku; tā kā jāpievērš uzmanība arī citiem faktoriem, tādiem kā pašu kapitāla trūkums, apgrūtināta piekļuve — it īpaši sieviešu un gados jaunu lauksaimnieku piekļuve — kredītiem, tehnisku pakalpojumu un atbalsta pasākumu nepieciešamība, kā arī klimata pārmaiņu ietekme, augstas resursu un ražošanas izmaksas un vektoru pārnēsāto slimību vairošanās var būt nozīmīgi šķēršļi gados jaunu lauksaimnieku un nozares jaunpienācēju iesaistīšanai lauksaimniecībā;

AD. tā kā jaunpienācējiem, sievietēm un gados jauniem lauksaimniekiem ir lielāka iespēja ieviest jaunas uzņēmējdarbības idejas, pieņemt jaunas tehnoloģijas un īstenot ilgtspējīgas lauksaimniecības metodes; tā kā būtu jāveicina shēmas, kas apvieno ilgtspēju, tehnoloģiju apguvi un paaudžu partnerības, lai atvieglotu lauku saimniecību pēctecību; tā kā spēcīgāka sinerģija starp jauniešu nodarbinātības iniciatīvām, KLP un lauku attīstības politiku ir būtiska, lai atbalstītu paaudžu nomaiņu un nodrošinātu, ka jaunieši paliek lauku apvidos;

AE. tā kā sievietes joprojām saskaras ar lielākām problēmām, iesaistoties lauksaimniecības nozarē, un tā kā sieviešu nodarbinātības līmenis lauku apvidos pastāvīgi ir zemāks nekā vīriešu nodarbinātības līmenis; tā kā dalībvalstīs stipri atšķiras tādu lauku saimniecību skaits, kuras pārvalda sievietes; tā kā dzimumu līdztiesība ir viens no ES pamatprincipiem un lauku iedzīvotāju skaita samazināšanās ierobežošana lielā mērā ir atkarīga no vienlīdzīgu iespēju nodrošināšanas sievietēm un jauniešiem; tā kā, lai risinātu īpašās problēmas, ar kurām saskaras sievietes lauksaimniecībā, Komisijai un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka viņu īpašās vajadzības tiek atspoguļotas KLP valstu stratēģiskajos plānos, izmantojot mērķtiecīgus intervences pasākumus;

AF. tā kā bioekonomikas jaunās lauku vērtību ķēdes var piedāvāt jaunas uzņēmējdarbības iespējas, kas dažādotu ienākumu avotus lauksaimniecības nozarē, veicinot darbvietu radīšanu un uzņēmējdarbību lauku apvidos, vienlaikus sekmējot labāku lauksaimniecības blakusproduktu izmantošanu; tā kā šajā sakarībā kā piemēru var minēt enerģijas ražošanu, ražojot biogāzi saimniecībā, vai vilnas un citu dabīgo šķiedru ražošanu un pārstrādi; tā kā šajā kontekstā ir svarīgi arī uzsvērt papildu ienākumu iespējas, kas lauksaimniekiem pieejamas, ražojot atjaunojamo enerģiju no avotiem, kas atbilst Atjaunojamo energoresursu direktīvai (AED)[1], piemēram, biodegvielām, kas arī palīdz stiprināt ES enerģētisko neatkarību; tā kā oglekļsaistīga saimniekošanai ir potenciāls atbalstīt ES klimata mērķus, stimulējot oglekļa sekvestrēšanu augsnē un biomasā; tā kā pārtikai un barībai tomēr būtu jāpiešķir prioritāte salīdzinājumā ar citiem lauksaimniecības produktu un zemes izmantošanas veidiem;

AG. tā kā īsas ražošanas ķēdes, kurās ražošana, pārstrāde un iepakošana tiek veikta vienā un tajā pašā reģionā, palīdz saglabāt pievienoto vērtību vietējā līmenī un tādējādi nodrošina vairāk darbvietu šajā reģionā; tā kā šādas vietējiem apstākļiem pielāgotas, teritoriāli integrētas, noturīgas un ilgtspējīgas lauksaimniecības pārtikas sistēmas samazina atkarību no ārējiem resursiem, stiprina ES pārtikas nodrošinājumu un veicina lauku apvidu atdzīvināšanu;

AH. tā kā ir būtiski izvairīties no negatīvas ietekmes uz ES lauksaimniecisko ražošanu, veicinot elastīgus un efektīvus instrumentus, lai atbalstītu visneaizsargātākās un stratēģiskās nozares, kad tās saskaras ar problēmām, ko rada strukturālas pārmaiņas, dabas un meteoroloģiskās katastrofas, jo īpaši saistībā ar klimata pārmaiņām, tirgus nelīdzsvarotību, tirdzniecības nolīgumu pieņemšanu, kā arī iespējamo ietekmi uz ES lauksaimniecības nozari saistībā ar jaunu ES politikas virzienu īstenošanu;

AI. tā kā šīs problēmas var tieši ietekmēt pārtikas nodrošinājumu un lauku ekonomiku un kopienas, un tādēļ ir būtiski uzlabot riska novēršanu, pārvaldību un pielāgošanos, tostarp izmantojot uzlabotus un pielāgotus mehānismus un infrastruktūru, ko atbalsta ar finanšu resursiem ārpus KLP;

AJ. tā kā KLP būtu jāatzīst būtiskie ieguvumi videi, ko sniedz ilgtspējīga lauksaimniecība un lopkopība, kuru veicina arī tāda prakse un kultūraugi kā mežsaimniecība, agromežsaimniecība, biškopība, proteīnaugi un kokaugi, bioloģiskā lauksaimniecība, tekstilšķiedras

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2023/2413 (2023. gada 18. oktobris), ar ko attiecībā uz atjaunīgo energoresursu enerģijas izmantošanas veicināšanu groza Direktīvu (ES) 2018/2001, Regulu (ES) 2018/1999 un Direktīvu 98/70/EK un atceļ Padomes Direktīvu (ES) 2015/652, OV L, 2023/2413, 31.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2023/2413/oj.

un jaunās nozares, piemēram, bioekonomika; tā kā būtu jāsaglabā un jāaizsargā nozaru stratēģijas attiecībā uz augļiem un dārzeņiem, vīnu, olīveļļu, galda olīvām, kartupeļiem, cukurbietēm un biškopību;

AK. tā kā saskaņā ar Eiropas Vides aģentūras sniegto informāciju sausums Eiropas Savienībā ir radījis ekonomiskus zaudējumus līdz pat 9 miljardiem EUR apmērā gadā un varētu sasniegt pat 28,6 miljardus EUR līdz 2100. gadam, kas jāpieskaita zaudējumiem, ko radījusi cita veida klimata pārmaiņu ietekme; tā kā lauksaimnieki visā ES tieši saskaras ar klimata pārmaiņām, kas liecina par aizvien lielāku pārtuksnešošanos un lauksaimniecības ražīguma samazināšanos, radot īpašas problēmas Vidusjūras reģioniem; tā kā ekstremāli laikapstākļi, piemēram, arvien spēcīgāki plūdi un sausums, apdraud ES pārtikas nodrošinājumu;

AL. tā kā lauksaimniecība, ūdens un augsne ir nesaraujami saistītas; tā kā šo dabas resursu pieejamībai un ilgtspējīgai apsaimniekošanai ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu pietiekamu un kvalitatīvu pārtikas ražošanu;

AM. tā kā efektīva uzturvielu izmantošana ir būtiska, lai samazinātu ES atkarību no ķīmiskiem mēslošanas līdzekļiem, samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas un uzlabojot augsnes veselību; tā kā Nitrātu direktīva[1] pašreizējā redakcijā ierobežo pārstrādātu kūtsmēslu, arī RENURE produktu, izmantošanu, neskatoties uz zinātniskajiem pierādījumiem, kas atbalsta to drošu izmantošanu; tā kā Kopīgais pētniecības centrs ir secinājis, ka sintētisko minerālo mēslošanas līdzekļu aizstāšana ar RENURE nepalielina nitrātu zudumus ūdenī; tā kā tas rada nevajadzīgus regulatīvos šķēršļus lauksaimniekiem, kas vēlas slēgt barības vielu ciklus un samazināt ietekmi uz vidi;

AN. tā kā pieaugošā nestabilitāte pasaules tirdzniecībā liek pielāgot ES tirdzniecības politiku un starptautiskās tirdzniecības noteikumus, jo īpaši saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju, lai aizsargātu Savienības lauksaimniecības pārtikas sistēmas, nodrošinot taisnīgus un ilgtspējīgus konkurences apstākļus, kuru pamatā ir savstarpīgums un efektīva tirdzniecības aizsardzība;

AO. tā kā tādu lauksaimniecības produktu imports ES, kuri ir ražoti saskaņā ar mazāk stingriem standartiem un par zemākām ražošanas izmaksām nekā tie, kuri ražoti ES un kuriem ir raksturīgi augstākie standarti, ir šķērslis mūsu ražotāju spējai panākt taisnīgas tirgus cenas un būt rentabliem; tā kā tas rada potenciālu risku sabiedrības, augu un dzīvnieku veselībai, jo īpaši kaitēkļu un slimību izplatīšanās dēļ; tā kā ir jānodrošina savstarpība starptautiskajos tirdzniecības

---

[1] Padomes direktīva 91/676/EEK (1991. gada 12. decembris) attiecībā uz ūdeņu aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada lauksaimnieciskas izcelsmes nitrāti (OV L 375, 31.12.1991., 1. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/1991/676/oj).

nolīgumos;

AP. tā kā ir jāmodernizē fiziskā un digitālā infrastruktūra, kas ir ES lauksaimniecības pārtikas produktu efektīva eksporta pamatā, lai stiprinātu ES lauksaimniecības noturību, radot diversificētus eksporta tirgus;

AQ. tā kā Pasaules Veselības organizācija daudzveidīgā un līdzsvarotā uzturā iesaka iekļaut pākšaugus, augļus un dārzeņus, kā arī mēreni lietot proteīnus, tostarp dzīvnieku izcelsmes proteīnus; tā kā gaļa un citi dzīvnieku izcelsmes produkti ir vērtīgs augstas bioloģiskās vērtības olbaltumvielu un būtisku mikroelementu avots; tā kā ilgtspējīga lopkopība sniedz nozīmīgu ieguldījumu bioloģiskās daudzveidības aizsardzībā, meža ugunsgrēku novēršanā, ainavu saglabāšanā, augsnes barības vielu nodrošināšanā un pārtikas nodrošinājumā, kā arī valstu kultūrā un mantojumā; tā kā Komisija savā paziņojumā par ilgtermiņa redzējumu attiecībā uz ES lauku apvidiem atzina, ka ir svarīgi izstrādāt ilgtermiņa stratēģiju lopkopības nozarei, un paziņoja par īpaša darba virziena uzsākšanu šajā jautājumā; tā kā mērķēti ieguldījumi selekcijas metodēs un citos inovatīvos risinājumos var samazināt mājlopu radītās emisijas, vienlaikus aizsargājot produktivitāti un dzīvnieku labturību;

AR. tā kā aptuveni 70 % izejvielu, kas vajadzīgas ar olbaltumvielām bagātas barības ražošanai ES, ir jāimportē no trešām valstīm, jo ES ir ievērojams augu izcelsmes proteīna ražošanas deficīts; tā kā Parlaments un dalībvalstis ir atkārtoti aicinājuši izstrādāt jēgpilnu ES proteīna stratēģiju, lai palielinātu proteīnaugu ražošanu ES nolūkā samazināt šo augsto atkarības pakāpi;

AS. tā kā ir vajadzīga pastiprināta sinerģija ar citiem ES instrumentiem, piemēram, pamatprogrammu “Apvārsnis Eiropa” un kohēzijas politiku, lai veicinātu pētniecības rezultātu integrēšanu praktiskos, vietējiem apstākļiem pielāgotos lauksaimniecības risinājumos, veicinātu inovāciju un veicinātu ekonomisko attīstību; tā kā uzlabota savienojamība, uzlabotas digitālās prasmes un autonomu tehnoloģiju ieviešana lauku apvidos ir būtiska, lai uzlabotu nozares konkurētspēju un klimatnoturību un padarītu lauku apvidus pievilcīgākus jaunākajām paaudzēm un kvalificētiem profesionāļiem;

AT. tā kā lielākā daļa biotehnoloģiju pētījumu pašlaik tiek veikti ārpus ES; tā kā šādu pētījumu centrā bieži ir agroekonomiski jautājumi, kas tikai daļēji attiecas uz ES kontekstu, kā rezultātā var tikt zaudētas gan investīcijas, gan iespējas ES lauksaimniekiem; tā kā tādēļ ES būtu jāiegulda līdzekļi biotehnoloģijas attīstībā, kas pielāgota tās lauksaimniecības vajadzībām; tā kā augu aizsardzības līdzekļu tirdzniecības atļauju atsaukšana, ja nav pieejamas efektīvas alternatīvas, pakļauj lauksaimniekus kaitēkļiem un slimībām, samazina viņu rentabilitāti un konkurētspēju, palielina pārtikas izšķērdēšanu un apdraud pārtikas nodrošinājumu;

AU. tā kā ES ir izstrādājusi vairākas kosmosa programmas (*EGNOS* un *Galileo*) un Zemes novērošanas programmas (*Copernicus*), kurām ir ievērojams potenciāls atbalstīt KLP īstenošanas uzraudzību, lai lauksaimniekiem un mežsaimniekiem sniegtu precīzus datus par viņu apsaimniekoto zemi un vajadzības gadījumā vienkāršotu un samazinātu administratīvo slogu;

AV. tā kā ES lauku apvidi aptver 83 % no ES teritorijas un ir mājas aptuveni 137 miljoniem iedzīvotāju; tā kā lauku apvidu nākotne un labklājība ir ārkārtīgi svarīga Eiropas pārtikas nodrošinājumam, autonomijai un noturībai; uzsver, ka lauksaimniecības pārtikas sistēmas pēdējo krīžu laikā ir nodrošinājušas pastāvīgu piekļuvi nekaitīgai un kvalitatīvai pārtikai; tā kā politikai ir jāatbalsta gan lauksaimniecība kā pamatdarbība, gan ekonomikas diversifikācija, attīstot ilgtspējīgu lauku tūrismu, mazos uzņēmumus, amatniecību un vietējos pakalpojumus, lai lauku reģioni būtu dzīvotspējīgi un pievilcīgi; tā kā enerģijas ražošana var radīt papildu ieņēmumu plūsmas lauksaimniekiem, bet tai nevajadzētu ietekmēt pārtikas ražošanu; tā kā *LEADER* un sabiedrības virzīta vietējā attīstība (SVVA) ir pierādījušas sevi kā vērtīgi ilgtspējīgas attīstības instrumenti un ir ES politikas pamatā; tā kā ar KLP vienu pašu nevar nodrošināt visas vajadzības un atrisināt visas problēmas, ar kurām saskaras lauku apvidi;

AW. tā kā KLP jāveicina Savienības harmoniska attīstība, stiprinot ekonomisko, sociālo un teritoriālo kohēziju, un tai arī turpmāk jānodrošina kompensācija reģioniem ar dabiskiem ierobežojumiem, piemēram, kalnu, tuksnešu, salu, pierobežu, kā arī tālākiem un mazāk labvēlīgiem reģioniem, saistībā ar papildu izmaksām, kas saistītas ar to ģeogrāfiskajiem vai demogrāfiskajiem ierobežojumiem, lai novērstu lauksaimnieciskās darbības pārtraukšanu un tai sekojošu iedzīvotāju skaita samazināšanos; tā kā ir būtiski atzīt lauksaimnieku svarīgo lomu šajās teritorijās, nodrošinot vides, ekonomiskos un sociālos pakalpojumus;

AX. tā kā tālākie reģioni saskaras ar īpašām problēmām to ģeogrāfiskās situācijas dēļ; tā kā *POSEI* programma piemēro intervences no KLP pirmā pīlāra, kuras pielāgotas tālāko reģionu specifikai; tā kā *POSEI* ir ļoti svarīga, lai saglabātu lauksaimniecisko darbību un nodrošinātu pārtiku un lauksaimniecības produktus šajos reģionos; tā kā *POSEI* īstenošana ir nozīmīga un ir guvusi panākumus, it īpaši vietējam patēriņam paredzētās produkcijas apjoma palielināšanā, par ko liecina Eiropas Komisijas īstenošanas ziņojumi laikposmā no 2006. līdz 2014. gadam un no 2015. līdz 2019. gadam; tā kā *POSEI* budžeta piešķīrumi tomēr nav pārskatīti kopš 2007. gada, kā rezultātā inflācijas dēļ zaudējumi no vērtības samazināšanās ir vismaz 36 %; tā kā tas ir ievērojami ierobežojis ES atbalsta līmeni, kas pieejams lauksaimniekiem tālākajos reģionos, un tā kā ir skaidrs, ka ir jāpārkalibrē *POSEI* finanšu piešķīrumi, lai kompensētu šo vērtības samazināšanos;

AY. tā kā konkurētspējīgai lauksaimniecības, pārtikas un mežsaimniecības nozarei arī turpmāk var būt liela nozīme, lai sasniegtu pārtikas piegādes drošības, sabiedrības veselības, vides aizsardzības mērķus saskaņā ar Savienības politiku, kurā lauksaimniekiem paredz stimulus un atlīdzību par viņu ieguldījumu, kā arī atbalsta sniegšanu lauksaimniekiem, samazinot nevajadzīgu regulatīvo un administratīvo slogu saistībā ar pasākumiem, ko tie veic;

AZ. tā kā, izmantojot KLP, Eiropas lauksaimnieki ir pielikuši ievērojamas pūles, lai integrētu vides un klimata mērķus, kas ir saderīgi ar ES tiesību aktos noteiktajām prasībām, lai lauksaimniecības nozari pielāgotu pieaugošajām klimata pārmaiņu radītajām problēmām un krīzēm; tā kā lauksaimnieki jau ir priekšplānā un viņiem ir būtiska loma vides un augsnes aizsardzībā, saskaroties ar klimata pārmaiņām, un saskaņā ar aplēsēm laikposmā no 2005. līdz 2023. gadam lauksaimniecības siltumnīcefekta gāzu emisijas ES kopumā samazinājās par 7 %[1];

BA. tā kā ir būtiski nodrošināt, ka KLP nosacījumu prasībās un vides saistībās tiek ņemta vērā lauksaimniecības daudzveidība ES un netiek radīts nesamērīgs administratīvais slogs lauksaimniekiem, jo īpaši visneaizsargātākajiem; tā kā ir jāpanāk labāks līdzsvars starp konkrētu pasākumu obligāto raksturu un uz stimuliem balstītu sistēmu, kas ļauj lauksaimniekiem brīvprātīgi ieviest ilgtspējīgāku lauksaimniecības praksi, nesamazinot pārtikas ražošanu, tādējādi nodrošinot viņu konkurētspēju un rentabilitāti un nodrošinot pietiekamu elastību, lai varētu rast piemērotus risinājumus vietējā līmenī;

BB. tā kā ir jāveic ar zaļo kursu saistīto tiesību aktu kumulatīvs novērtējums, lai izvērtētu zaļā kursa vispārējo ietekmi uz lauksaimniecības un pārtikas nozari, tai skaitā regulatīvo konsekvenci, administratīvo slogu, konkurētspēju un nozares spēju garantēt pārtikas nodrošinājumu un stratēģisko noturību;

BC. tā kā KLP, nosakot papildu ierobežojumus zemes pieejamībai, būtu jāņem vērā reģioni, kuros pastāv spēcīga konkurence starp pilsētu attīstību un lauksaimniecību, lai saglabātu lauksaimniecību šajos apgabalos;

BD. tā kā inovācijas sekmes lauksaimniecībā ir atkarīgas ne tikai no tehnoloģiju progresa, bet arī no efektīvas zināšanu apmaiņas un lauksaimnieku aktīvas līdzdalības pētniecības un inovācijas procesos; tā kā tādi instrumenti kā lauksaimniecisko zināšanu un inovācijas sistēmas (LZIS), darbības grupas EIP-AGRI ietvaros un vairāku dalībnieku projekti, kurus atbalsta pamatprogramma

---

[1] Eiropas Vides aģentūra, “Greenhouse gas emissions from agriculture in Europe”, https://www.eea.europa.eu/en/analysis/indicators/greenhouse-gas-emissions-from-agriculture.

“Apvārsnis Eiropa”, ir parādījuši līdzradīšanas un vietējās pielāgošanas vērtību, kā arī spēcīgākas saiknes starp lauksaimniekiem, pētniekiem un konsultantiem,

Virzība uz konkurētspējīgu un ilgtspējīgu lauksaimniecību

1. norāda, ka 2025. gada 16. jūlijā Komisija kopā ar priekšlikumu par jaunu daudzgadu finanšu shēmu 2028.–2034. gadam iesniedza tiesību aktu priekšlikumus par KLP reformu; tomēr uzstāj, ka Parlamenta nostāja attiecībā uz KLP nākotni un ES lauksaimniecību joprojām ir tāda, kā izklāstīts šajā rezolūcijā;

2. ņem vērā Komisijas ziņojumu “Redzējums par lauksaimniecības un pārtikas nozari” kā cerīgu ceļvedi virzībā uz KLP laikposmam pēc 2027. gada ar svarīgiem ieguldījumiem, kuru pamatā ir paaudžu nomaiņa, konkurētspēja, ilgtspēja, vienkāršošana un lielāka tirdzniecības standartu savstarpība, uzsverot inovāciju, lai panāktu ekonomisko, sociālo un vides ilgtspēju, un par prioritāti nosakot stimulus, nevis ierobežojumus, kā arī uzsverot taisnīgāku KLP atbalsta mērķorientētu piešķiršanu; šajā pieejā atzīst, ka no jauna tiek uzsvērti tradicionālie KLP pamatmērķi, kas noteikti LESD 39. pantā; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt atsevišķu KLP budžetu, lai sasniegtu šos mērķus;

3. uzsver, ka lauksaimniecībai ir būtiska nozīme pārtikas nodrošinājuma garantēšanā ES un ārpus tās, cilvēku veselības aizsardzībā, bioloģiskās daudzveidības un veselīgas augsnes un ūdens saglabāšanā un sociālajā kohēzijā; uzsver, ka turpmākajai KLP būtu jāvienkāršo piekļuve klimatadaptācijas un klimata pārmaiņu mazināšanas pasākumiem un ka lauksaimnieki būtu jāatalgo par viņu centieniem šajā jomā; uzsver, ka lauksaimniekiem ir izšķiroša nozīme Eiropas lauksaimnieciskās ražošanas ilgtspējas nodrošināšanā visā tās vides, sociālajā un ekonomiskajā dimensijā, vienlaikus veicinot arī pārtikas nodrošinājumu un stratēģisko autonomiju, un tāpēc viņi būtu jāatbalsta; aicina veikt ietekmes novērtējumus, kuros ņemta vērā ietekme uz lauku saimniecībām, pirms tiek ierosināti jauni noteikumi, kas lauksaimniekiem rada jaunas prasības un birokrātisko slogu, un aicina pārskatīt visus spēkā esošos pienākumus; aicina lauksaimniecības politiku arī turpmāk īstenot kā ES politiku, nevis iekļaut vienotā fondā, lai dalībvalstu starpā nodrošinātu vienotus nosacījumus;

4. prasa nākamajā DFS palielināt un paredzēt īpašu KLP budžetu, kas tiek indeksēts attiecībā uz inflāciju, veicot ikgadējus atkārtotus novērtējumus, lai nodrošinātu pārtikas piegādes drošību neatkarīgi no komerciālās nestabilitātes, ko rada ģeopolitiskās vides nestabilitāte; uzsver, ka bez atbilstošiem līdzekļiem KLP vairs nevarēs kalpot kā galvenais virzītājspēks, kas nodrošinātu Eiropas lauksaimniecības ekonomisko, vides un sociālo ilgtspēju, vienlaikus garantējot taisnīgus ienākumus un taisnīgus apstākļus tiem, kas iesaistīti lauksaimniecības sektorā un pilnībā funkcionējošu vienoto

tirgu; prasa šim nolūkam paredzētajā budžetā saglabāt KLP piešķirtos finanšu līdzekļus, jo īpaši tiešos maksājumus; stingri iebilst pret to, ka dalībvalstīm būtu jāļauj izmantot KLP budžetu kopējā finansējuma ietvaros citiem mērķiem, kas nav lauksaimniecība; uzsver, ka pienācīgs budžets palīdzēs garantēt kopējas politikas saglabāšanu;

5. aicina Komisiju un likumdevējus saglabāt fiksētu un norobežotu ienākumu atbalstu kā galveno KLP laikposmam pēc 2027. gada komponentu, atzīstot tā būtisko lomu pārtikas ražošanas nodrošināšanā ar augstiem kvalitātes un veselības standartiem ES patērētājiem, nodrošinot lauksaimniekiem stabilitāti tirgus svārstīguma un ekstremālu laikapstākļu notikumu apstākļos, nodrošinot pietiekami augstu dzīves līmeni lauksaimniekiem, garantējot piegādes drošību un pārtikas un barības autonomiju; uzskata, ka ir jāņem vērā arī pašreizējā situācija reģionos, kas atrodas pie ES ārējām robežām;

6. pauž bažas saistībā ar iespējamu budžeta pārskatīšanu ES budžetā pēc 2027. gada, ietverot finansējuma plūsmu iespējamu centralizēšanu; brīdina, ka KLP integrēšana citās finansējuma jomās, piemēram, kohēzijas, reģionālās attīstības un zivsaimniecības jomā, varētu iedragāt lauksaimniecības politikas īpašo nozīmi;

7. uzsver, ka KLP ir jāsaglabā savs juridiskais un institucionālais statuss laikposmā pēc 2027. gada; uzsver, ka ir svarīgi saglabāt kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) budžetu kā atsevišķu, konkrētu un īpašu budžetu, kurš pielāgots Eiropas lauksaimniecības nozares konkrētajām vajadzībām; aicina Komisiju samazināt administratīvos slogus, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki var tieši piekļūt atbalstam bez pārmērīgas paļaušanās uz ārējiem konsultantiem;

8. atkārtoti apstiprina, ka ir svarīgi saglabāt KLP kā atsevišķu, konkrētu politiku, kura funkcionē kā partnerība starp lauksaimniecību un sabiedrību un starp Eiropu un tās lauksaimniekiem, sniedzot viņiem uzticamu atbalstu, kura mērķis ir palielināt pārtikas nodrošinājumu; stingri noraida jebkādu priekšlikumu iekļaut KLP budžetu vienotā fondā ar citiem politikas virzieniem vai līdzekļiem, jo šāda pieeja samazinātu pasākumu efektivitāti un vājinātu Savienības stratēģiskos mērķus attiecībā uz pārtikas nodrošinājumu un lauku attīstību;

9. norāda, ka pašreizējā ģeopolitiskajā kontekstā droša un pastāvīga piekļuve pārtikai ir kļuvusi par stratēģiskās drošības jautājumu un ka atkarību no importa var izmantot kā spiediena instrumentu; uzsver, ka, ņemot vērā šo kontekstu, lielāks uzsvars būtu jāliek uz KLP tradicionālajiem pamatmērķiem, proti, atbalsts pārtikas nodrošinājumam un noturībai, taisnīgu ienākumu nodrošināšana lauksaimniekiem un tirgus stabilitātes un konkurētspējas uzlabošana;

10. uzsver, ka ilgtspējīgas pārtikas un lauksaimnieciskajai ražošanai ir lielāka stratēģiska nozīme, ko pastiprina jaunais ģeopolitiskais konteksts, kā būtiskai Eiropas drošības, stabilitātes un suverenitātes, kā arī stratēģiskās autonomijas daļai un ka KLP budžeta summai un satvaram ir tas jāatspoguļo; uzskata, ka ES lauksaimniecība būtu jāatzīst ne tikai kā ekonomikas nozare, bet arī kā ģeopolitisks stūrakmens, sociālās un teritoriālās stabilitātes instruments un ES drošības un aizsardzības politikas kritisks komponents; konstatē, ka globālā līmenī lauksaimniecības nozares nozīmīgākās valstis, izņemot Eiropas Savienību, pēc 2007.–2008. gada pārtikas cenu krīzes ir palielinājušas lauksaimniecības izdevumus un pastiprinājušas aizsardzības pasākumus; atgādina, ka lauksaimniecības produktivitāte un noturība ir atkarīga no dabas resursu ilgtspējīgas apsaimniekošanas, lai ilgtermiņā garantētu mūsu pārtikas sistēmu ilgtspēju; uzsver, ka KLP pēc 2027. gada ir jāpalīdz stiprināt Savienības vispārējo gatavību un noturību; uzsver, ka Komisijai un dalībvalstīm būtu jāiekļauj pārtikas perspektīva savos drošības un konkurētspējas plānos; aicina Komisiju un dalībvalstis apsvērt iespēju izveidot stratēģiskas uzglabāšanas iekārtas Eiropas un valstu līmenī, lai nodrošinātu pārtikas nodrošinājumu;

11. norāda, ka efektīva lauksaimnieciskā ražošana ir nozīmīgs nozares ilgtspējas veicinātājs, kas maksimāli palielina ražas ar pēc iespējas mazākiem izejresursiem; uzsver, ka KLP ir jāiekļauj instrumenti un investīcijas, kas uzlabo lauku saimniecību un lauku apvidu spēju sagatavoties satricinājumiem, absorbēt tos un atgūties no tiem; uzskata, ka primārajam KLP mērķim vajadzētu būt Eiropas iedzīvotāju vajadzības pēc pārtikas apmierināšana un tas nozīmē lielāka atbalsta sniegšanu lauksaimniekiem, lai stiprinātu ES pārtikas nodrošinājumu un stratēģisko autonomiju;

12. šajā sakarībā uzsver vairumtirdzniecības tirgu stratēģisko nozīmi, akreditētas sabiedriskas nozīmes struktūras, kas var nodrošināt ilgtspējas, atkritumu samazināšanas un cenu pārredzamības principu ievērošanu;

13. norāda, ka sadarbība, agregēšana un dialogs, kā arī labāka lauksaimnieku organizācija, izmantojot kooperatīvus, ražotāju organizācijas un to apvienības lauksaimniecības un pārtikas vērtības ķēdē, kā arī atkāpes no konkurences tiesībām un īpašs atbalsts ir būtiski, lai uzlabotu lauksaimnieku stāvokli, veicinātu taisnīgāku peļņas sadali un palielinātu visu dalībnieku efektivitāti; šajā sakarībā TKO un Negodīgas komercprakses direktīvas[1] reforma var būt iespēja stiprināt lauksaimnieku pozīciju valstu un starptautiskās

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva) (ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2005/29/2022-05-28).

lauksaimniecības un pārtikas piegādes ķēdēs, nodrošinot, ka ražotāji saņem taisnīgu cenu par saviem produktiem un savu darbu, lai stiprinātu krīzes pārvaldības mehānismus un uzlabotu pārrobežu piemērošanu, vēršoties pret negodīgu komercpraksi ar ES līmeņa saskaņošanu, bet neapdraudot un negatīvi neietekmējot esošās valstu labākās stratēģijas un prakses pieejas; aicina Komisiju izskatīt iespēju izveidot jaunus instrumentus, lai izvairītos no tā, ka lauksaimnieki par saviem produktiem saņem cenas, kas ir zemākas par ražošanas izmaksām;

14. it īpaši uzsver, ka ir svarīgi stiprināt pārrobežu sadarbību starp dalībvalstu kompetentajām iestādēm, nodrošinot noteikumu efektīvu, koordinētu un konsekventu izpildi visā iekšējā tirgū, lai apkarotu ļaunprātīgu rīcību, nodrošinātu taisnīgumu visā piegādes ķēdē un novērstu negodīgu konkurenci; uzsver, ka pārtikas nodrošinājums un uztursuverenitāte ir stratēģiskās autonomijas nozīmīgi komponenti un ka nākamajai DFS ir jāturpina efektīvi atbalstīt Savienības lauksaimniecības nozares konkurētspēju un noturību;

15. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt un pastiprināt tiešo ienākumu atbalstu, lai apmierinātu visu saskaņā ar KLP aktīvo un profesionālo lauksaimnieku — gan pilnas, gan nepilnas slodzes lauksaimnieku, neatkarīgi no viņu lieluma un ražošanas veida, vajadzības; uzsver, ka ir svarīgi iekļaut daudznozaru lauksaimniekus, jo visi lauksaimnieki sniedz būtisku ieguldījumu lauku apvidu sociālekonomiskajā struktūrā;

16. norāda, ka tiešie maksājumi to pašreizējā veidā rada skaidru ES pievienoto vērtību, un atgādina, cik svarīgs ir platībatkarīgs modelis, vienlaikus palielinot atbalstu visneaizsargātākajiem lauksaimniekiem, tostarp ģimenes saimniecībām, mazām un vidējām lauku saimniecībām, gados jauniem lauksaimniekiem un lauksaimniecēm, lauku saimniecībām apgabalos, kuros ir dabas ierobežojumi, un tām, kas izmanto ilgtspējīgāku praksi; atbalsta modeli, kas nodrošina stabilitāti un efektīvi veicina lauksaimnieku ienākumus un saglabā pārtikas ražošanas ekonomisko dzīvotspēju, konkurētspēju un ilgtspēju visos ES reģionos un teritorijās; uzskata, ka ir būtiski nodrošināt taisnīgu tiešo maksājumu sadali gan starp dalībvalstīm, gan pašās dalībvalstīs;

17. uzskata, ka, lai uzlabotu KLP atbalsta mērķorientētu piešķiršanu tiem, kas iesaistīti lauksaimnieciskā darbībā, ir jāturpina pilnveidot ES līmeņa lauksaimnieka pamatdefinīcija un ka, pamatojoties uz šo definīciju, dalībvalstīm būtu jānosaka, kuri lauksaimnieki ir tiesīgi saņemt atbalstu; uzskata, ka šādas definīcijas rezultātā no atbalsta nebūtu jāizslēdz daudznozaru lauksaimnieki, kuri ir aktīvi lauksaimniecībā, bet veic arī nelauksaimniecisku darbību ārpus savas saimniecības, jo viņu daudzpusīgā darbība bieži vien stiprina lauku apvidu sociālekonomisko struktūru;

18. uzsver, ka KLP līdzekļi jāpiešķir pārredzami, un prasa ieviest galasaņēmēju un saistītu uzņēmumu sistemātisku identifikāciju; mudina Komisiju un dalībvalstis ieviest kontroles mehānismus, lai novērstu atbalsta koncentrāciju, izmantojot sarežģītas īpašumtiesību struktūras vai lauku saimniecību mākslīgu sadrumstalošanu;

19. uzskata, ka, kamēr iekšējā tirgū tiek ievēroti vienlīdzīgi konkurences apstākļi, brīvprātīgi saistītā atbalsta maksājumi būtu jāsaglabā vai jāpalielina, piešķirot pietiekamus budžeta līdzekļus un nodrošinot lielāku elastību to izmantošanā, kā vienkāršs instruments, kas nodrošinātu ražošanu neaizsargātās nozarēs un novērstu īpašas grūtības, jo īpaši tās, ko rada mazāk labvēlīgu apgabalu strukturāli neizdevīgi konkurences apstākļi;

20. aicina Komisiju un dalībvalstis saglabāt ekoshēmu brīvprātīgo raksturu un padarīt tās vienkāršākas un elastīgākas KLP pēc 2027. gada; aicina dalībvalstis nodrošināt saviem lauksaimniekiem skaidru un vienkāršu sarakstu ar efektīvām un iedarbīgām ekoshēmām, no kurām izvēlēties, kā tos papildināt ar atbilstošu un pievilcīgu atlīdzību, lai viņus stimulētu, vienlaikus neapdraudot tiešajiem maksājumiem un investīcijām piešķirtos līdzekļus un nepalielinot birokrātiju; aicina dalībvalstis ieguldīt apmācībā, lai palīdzētu lauksaimniekiem efektīvi izmantot ekoshēmas;

21. atzīst progresu, kas jau panākts, izmantojot sociālo nosacījumu sistēmu; aicina izvērtēt sociālos nosacījumus KLP un veikt samērīgu, efektīvu un skaidri noteiktu īstenošanu, lai izvairītos no noteikumu dublēšanās starp dalībvalstīm un nesamērīga administratīvā sloga lauksaimniekiem un aizsargātu darba ņēmēju tiesības;

22. aicina veikt visaptverošu pētījumu, lai novērtētu, vai obligātu mehānismu ieviešana, piemēram, tiešo maksājumu pārdale vai ierobežošana saskaņā ar KLP, nosakot maksimālo apjomu un samazinot to apjomu, uzlabotu taisnīgumu; uzsver, ka tas būtu jāanalizē pirms priekšlikumu iesniegšanas par jaunu KLP, lai izstrādātu piemērotus instrumentus, kas var patiesi atbalstīt lauku saimniecību dzīvotspēju visā ES, tostarp gados jaunu lauksaimnieku un lauksaimnieču, kā arī mazo un vidējo lauku saimniecību dzīvotspēju; uzsver, ka šajā analīzē būtu jāapskata arī tas, vai netiek piemērota maksimālā apjoma noteikšana konkrētiem maksājumiem, piemēram, ekoshēmām un agrovides vai ar klimatu saistītiem maksājumiem;

23. aicina censties panākt lauksaimniecības un pārtikas piegādes ķēdē radītās vērtības taisnīgu sadali, izmantojot pamatlikumus un intervences pasākumus, kuru mērķis ir palielināt atalgojuma rentabilitāti uzņēmējdarbībā un lauksaimniecībā, līdzsvarot ķēdes attiecības starp izplatītājiem un ražotājiem; jo īpaši aicina stimulēt un investēt jaunos lauksaimniecības pārtikas uzņēmējdarbības modeļos, kas nodrošina ilgtermiņa finansiālo ilgtspēju, un atjaunot līdzsvaru tirdzniecības attiecībās starp lauksaimniekiem,

izplatītājiem un ražotājiem un panākt vairāk par pašreizējo ES pieeju attiecībā uz aizliegto praksi, izstrādājot atsauces satvara tiesību aktus, kuru pamatā ir Francijas „EGAlim” likums;

24. aicina izveidot neatkarīgu un spēcīgu KLP otro pīlāru, kas nošķirts no kohēzijas politikas, bet cieši saskaņots ar to, lai veicinātu politikas saskaņotību, cita starpā sekmējot teritoriālo integrāciju un nodrošinot sinerģiju un efektīvu atbalstu lauksaimniecības nozarei saskaņotā sistēmā, kas garantē ES līdzekļu efektīvu izmantošanu un ieguldījumus projektos; uzstāj, lai šie līdzekļi savlaicīgi nonāktu pie saņēmējiem; uzskata, ka lauku attīstības finansējumu būtu jāpiešķir pamatā par lauksaimniecības darbībām, kamēr citas darbības, kas atbalsta teritorijas vai infrastruktūru, varētu finansēt no kohēzijas fondiem;

25. uzsver, ka ir vajadzīga labi finansēta lauku attīstības programma saskaņā ar KLP otro pīlāru, lai atbalstītu lauku apvidus ar spēcīgu ES finansiālo ieguldījumu, ko papildina valsts līdzfinansējums, kas nodrošinātu programmas efektivitāti un ilgtermiņa ilgtspēju; šajā sakarībā uzsver vietējo pašvaldību un ieinteresēto personu, piemēram, kooperatīvu un vietējo rīcības grupu, izšķirošo lomu KLP II pīlāra centienu racionalizēšanā; uzsver, ka reģioniem jāspēj autonomi izstrādāt, īstenot un pārvaldīt lauku attīstības pasākumus, vienlaikus ievērojot katras dalībvalsts konstitucionālās īpatnības;

26. aicina palielināt programmai *LEADER* piešķirto budžetu, kas palīdz risināt sociālās problēmas un veicināt vietējās rīcības grupas, stiprinot sabiedrības virzītas vietējās attīstības pieejas, kurām ir būtiska nozīme spēcīgāku lauku un pilsētu saiknes veidošanā; uzsver, ka *LEADER* ir galvenā loma pievilcīgu, pārtikušu, noturīgu un savstarpēji savienotu lauku apvidu veicināšanā, atbalstot iniciatīvas, kas rada vietēju pievienoto vērtību, stimulē uzņēmējdarbību, sekmē inovāciju un stiprina teritoriju ekonomisko un sociālo struktūru, kuras visas ir būtiskas, lai saglabātu un piesaistītu cilvēkkapitālu, jo īpaši jauniešus un sievietes, un veicinātu demogrāfisko un teritoriālo līdzsvaru un paaudžu nomaiņu;

27. atzīst, ka brīvprātīgi agrovides un klimata pasākumi un dzīvnieku labturības un dzīvnieku un augu veselības pasākumi saskaņā ar II pīlāru, izmantojot vienkāršotu un uz stimuliem un atbilstību balstītu pieeju, ir galvenie instrumenti vides aizsardzībai un ilgtspējīgas prakses veicināšanai, vienlaikus veicinot pienācīgus ienākumus lauksaimniekiem, kuri tos īsteno; uzskata, ka šīs II pīlāra shēmas ir efektīvākas nekā ekoshēmas, kas daudzās dalībvalstīs nav sasniegušas vēlamos rezultātus, jo tās lauksaimniekiem ir ļoti sarežģītas, un tāpēc uzskata, ka šīm II pīlāra shēmām turpmākajā KLP būtu jāsaņem lielāka finansējuma daļa; uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, lai agrovides un klimata pasākumi palīdzētu saglabāt un uzlabot pārtikas ražošanu;

28. prasa KLP finansējumu padarīt vienkāršāku un piekļūstamāku maziem projektiem, kas bieži vien nav inovatīvu iniciatīvu virzītāji; aicina Komisiju un dalībvalstis veicināt un paplašināt vienkāršotu izmaksu iespēju izmantošanu;

29. aicina Komisiju pieņemt konkrētus pasākumus, lai garantētu, ka lauksaimniecības pārtikas produktu importam no trešām valstīm tiek piemēroti tādi paši pārtikas nekaitīguma, vides, sociālie un dzīvnieku labturības standarti kā ES ražotājiem, kas nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un augstu pārtikas nekaitīguma, izsekojamības un ilgtspējīgas ražošanas līmeni ES; uzstāj, ka tas ir būtiski, lai nepieļautu, ka tiek apdraudēta ES lauksaimniecības pārtikas ražošanas konkurētspēja attiecībā uz importētajiem produktiem; uzstāj, ka, lai izvairītos no negodīgas konkurences, kas vērsta pret ES lauksaimniekiem, Komisijai ir jābūt gatavai nolīgumos ar trešām valstīm vajadzības gadījumā aktivizēt drošības klauzulas, kas nodrošinātu iekšējā tirgus stabilitāti;

30. aicina Komisiju, cenšoties atvērt jaunus tirgus un konsolidēt esošos tirgus, veikt sistemātisku ar lauksaimniecības nozari saistīto noteikumu ietekmes novērtējumu katrā no tās tirdzniecības nolīgumiem, ņemot vērā visas ieinteresētās puses, lai noteiktu to kumulatīvo ietekmi, un izstrādāt īpašas stratēģijas, lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus un savstarpīgumu visos līmeņos, jo īpaši attiecībā uz ražošanu, kvalitāti un sociālajiem standartiem;

31. uzsver, ka ir jāsaglabā konsekvence starp Savienības tirdzniecības un ilgtspējas politiku un jāpastiprina Komisijas un dalībvalstu kontrole gan izcelsmes vietā, gan uz robežām, kā arī ar ES kontroles aģentūras starpniecību, jo tas Eiropas ražotājiem sniegtu lielākas garantijas godīgas konkurences ziņā; aicina pārskatīt ES tirdzniecības politiku, lai nodrošinātu, ka tā efektīvi atbalsta Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju un ilgtspēju; uzsver, ka, nodrošinot turpmākos tirdzniecības nolīgumus, nevajadzētu apdraudēt ES lauksaimniecības nozares ilgtspēju un konkurētspēju;

32. aicina Komisiju uzlabot sinerģiju, papildināmību un koordināciju starp ES finansēšanas instrumentiem, piemēram, Kohēzijas fondu, atveseļošanas instrumentu *NextGenerationEU* vai Taisnīgas pārkārtošanās fondu un valstu instrumentiem, kā arī atvērt tiešos kanālus sadarbībai ar vietējām pašvaldībām fondu pārvaldībai un īstenošanai; turklāt aicina paplašināt integrāciju ar citām attiecīgām programmām, lai palielinātu inovācijas, digitalizācijas, ilgtspējas un noturības mērķu ietekmi lauksaimniecībā un lauku apvidos; aicina Komisiju izveidot iekšēju procedūru katra finanšu plānošanas perioda sākumā, lai nodrošinātu papildināmību un konsekvenci ES līmenī starp dažādiem atbalsta instrumentiem, kas plānoti lauku apvidos;

33. uzsver, ka finansējuma pieejamība lauksaimniekiem un citiem dalībniekiem lauksaimniecības pārtikas nozarē ir būtiski svarīga, lai veiktu ieguldījumus, atvieglotu zemes pieejamību un nodrošinātu

lauksaimnieciskās darbības nepārtrauktību saimniecībās; turklāt uzsver, ka inovācijai un tehnoloģijām lauksaimniecības pārtikas nozarē arī turpmāk prioritārā kārtā būtu jāsaņem mērķtiecīgs investīciju atbalsts, lai ES varētu kļūt par globālu digitālo centru, veicinot jaunuzņēmumus un piesaistot un noturot talantīgus jauniešus;

34. norāda, ka dalībvalstis saskaras ar pieaugošiem un atšķirīgiem riskiem; šajā sakarībā uzsver, ka pienācīgs kopējās lauksaimniecības krīzes rezerves palielinājums un reforma apvienojumā ar jaunu un īpašu finanšu instrumentu izveidi ar resursiem ārpus KLP ir būtiski, lai atbalstītu lauksaimniekus, ņemot vērā neparedzamus tirgus un klimata pārmaiņu izkropļojumus, piemēram, sausumu un plūdus, vētras, augu un dzīvnieku slimības, kā arī izmaiņas patērētāju uzvedībā un ģeopolitisko spriedzi; mudina Komisiju laikus noteikt krīžu pārvarēšanas stratēģiju katram produktam, lai lauksaimniecības krīzes rezerves izmantošanā tiektos uz efektivitāti un kopienas pievienoto vērtību; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt ātru, efektīvu un samērīgu reakciju uz lauksaimnieku vajadzībām krīzes situācijās, ļaujot viņiem ātri iegūt kapitālu, kas viņiem vajadzīgs lauksaimnieciskās darbības atjaunošanai;

35. uzsver KLP publiskās intervences mehānismu lielo nozīmi lauksaimniecības tirgu stabilizēšanā un lauksaimnieku aizsargāšanā pret cenu svārstībām; atgādina, ka salīdzināmie robežlielumi nav izvērtēti jau vairākus gadus un ka tie būtu nekavējoties jāpārskata, lai ņemtu vērā cenu izmaiņas;

36. aicina uzlabot koordināciju un vienkāršošanu visu pieejamo instrumentu starpā, iekļaujot arī Solidaritātes fondu, lai dabas un ar klimatu saistītās katastrofās cietušie lauksaimnieki, lauku kopienas un vietējās pašvaldības varētu saņemt ātrāku un mērķtiecīgāku atbalstu; aicina, ņemot vērā aizvien pieaugošo dabas katastrofu nodarīto kaitējumu, izveidot automātisku aktivizēšanas mehānismu, lai paātrinātu īpašu riska mazināšanas un pārvaldības instrumentu izstrādi, kuru pamatā būtu aktīvi un pasīvi lauksaimniekiem cenas ziņā pieejami pasākumi;

37. aicina dalībvalstis nodrošināt savu valsts stratēģisko plānu savlaicīgu un pareizu īstenošanu abos pīlāros, tādējādi izvairoties no līdzekļu atgūšanas;

38. uzsver, ka, lai gan lauksaimniecība ar KLP sniedz ieguldījumu citās politikas jomās un stratēģijās, piemēram, vides, enerģētikas, tirdzniecības, klimata, bioloģiskās daudzveidības, dzīvnieku veselības un labturības, sabiedrības veselības un reģionālās attīstības jomā, ir svarīgi un atzīstami, ka citas politikas jomas turpina veicināt lauksaimniecības ilgtspēju un lauku attīstību un pakalpojumu sniegšanu papildus pārtikas un biogēno resursu ražošanai; uzsver jo īpaši bioenerģijas un bioekonomikas attīstības nozīmi, lai atbalstītu lauksaimniecības nozares noturību;

39. aicina Komisiju visās politikas jomās ieviest ES mēroga lauku aspektu iestrādāšanas mehānismu un visās darbībās, kas saistītas ar lauku attīstības sistēmu, iekļaut Lauku pakta kopienu, kā arī Reģionu komiteju; paužnožēlu par to, ka, lai gan Komisija savā redzējumā par lauku apvidiem līdz 2040. gadam iekļāva lauku aspektu nostiprināšanas mehānismu, praksē šķiet, ka tas ir īstenots tikai ierobežotā mērā;

40. atkārtoti apstiprina, ka ES pasaules līmenī ir visaugstākie pārtikas veselības, dzīvnieku labturības un vides un sociālās aizsardzības standarti, kas ir augstas kvalitātes ES lauksaimniecības produktu stūrakmeņi un kuri ir jāievēro un jāaizsargā; tādēļ prasa, lai visi ierosinātie tiesību akti šajās jomās būtu zinātniski pamatoti, pirms tiem tiktu veikts rūpīgs un visaptverošs ietekmes novērtējums un lai tie būtu izstrādāti tā, lai stiprinātu ES lauku saimniecību konkurētspēju un ilgtspēju; uzskata, ka šā mērķa sasniegšanai ir būtiski stimulēt lauksaimniekus un kompensēt viņiem radušās papildu izmaksas;

41. uzsver, ka dzīvnieku labturības uzlabošana ir ne tikai ētiska prasība, bet arī virzība uz noturīgākām un ienesīgākām lopkopības sistēmām; uzsver, ka veselīgākiem dzīvniekiem ar zemāku stresa līmeni parasti ir vajadzīga mazāka veterinārā iejaukšanās, tie ir auglīgāki un dzīvo labāk, tādējādi nodrošinot lielāku ekonomisko efektivitāti; aicina KLP pasākumos turpināt atbalstīt ieguldījumus un apmācību par augstākiem dzīvnieku labturības standartiem, kas saskaņoti ar tirgus prognozēm un zinātniskiem ieteikumiem;

42. aicina Komisiju tiesību aktu priekšlikumos nākamajai KLP iesniegt vērienīgu un visaptverošu proteīna stratēģiju, kurā būtu jāiekļauj piemēroti pasākumi un instrumenti, lai veicinātu augstas kvalitātes proteīnaugu audzēšanu, tostarp pākšaugu, piemēram, bet ne tikai, noteiktu eļļas augu, pākšaugu un zaļās lopbarības, kā arī pākšaugu, piemēram, saulespuķu un rapša sēklu, ražošanu pārtikas un barības vajadzībām, lai būtiski samazinātu olbaltumvielu deficītu ES un nodrošinātu stratēģisko autonomiju;

43. uzsver ilgtspējīgas lopkopības stratēģisko nozīmi lauku attīstībā, bioloģiskās daudzveidības saglabāšanā, ainavu apsaimniekošanā un vides ilgtspējā, jo īpaši mazāk labvēlīgos apgabalos un augstvērtīgās dabas ainavās, un uzsver, ka nozarei ir jāsniedz pienācīgs finansiālais atbalsts, lai nodrošinātu tās ilgtspēju; uzsver, ka dzīvnieku izcelsmes produktiem ir ne tikai augsta uzturvērtība, bet to ražošanai ir izšķiroša nozīme tradicionālo kultūrainavu saglabāšanā, augsnes auglībā un oglekļa uzglabāšanā; aicina Komisiju izveidot augsta līmeņa grupu lopkopības jautājumos, iesaistot visas attiecīgās ieinteresētās personas, lai izstrādātu jaunas pieejas nozares nākotnes aizsardzībai un novērstu lauksaimniecības dzīvnieku pakāpenisku zudumu ES, veicinot paaudžu nomaiņu, sekmējot dzīvnieku labturību un aprites ekonomiku, tostarp izmantojot digestātu kā vērtīgu biomēslojumu, kas veicina barības vielu

reciklēšanu un augsnes veselību, un maksimāli palielinot ilgtspējīgas lopkopības pozitīvo ieguldījumu dabas saglabāšanā un atjaunošanā, bioloģiskajā daudzveidībā un augsnes veselībā un auglībā, kā arī veicināt investīcijas nozares konkurētspējas veicināšanā; uzskata, ka jaunas lauksaimniecības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas (ETS) ieviešana radītu pārmērīgu sarežģītību, negarantējot efektivitāti;

44. norāda uz nesenajiem dzīvnieku slimību uzliesmojumiem vairākās dalībvalstīs; aicina Komisiju un dalībvalstis pastiprināt slimību profilakses un izskaušanas pasākumus un palielināt KLP finansējuma piešķīrumus, kas paredzēti riska pārvaldībai un ieguldījumiem biodrošības uzlabošanā lauku saimniecībās; aicina Komisiju pastiprināt dzīvnieku veselības aizsardzības pasākumus ES lauksaimniecības nozarē, ar sagatavotības un agrīnas atklāšanas mehānisma palīdzību koordinējot veterināro vakcīnu pētniecību, iegādi un piegādi ES līmenī un veicinot šo vakcīnu izstrādi Eiropas Savienībā; prasa piešķirt šim mehānismam atbilstīgu finansējumu ārpus KLP; mudina dalībvalstis atbalstīt reģionus un ar tiem sadarboties, lai izstrādātu un īstenotu novēršanas, vakcinācijas un mazināšanas plānus dzīvnieku slimībām;

45. pauž nožēlu, ka Vienotā tirgus programmā paredzētais finansējums dzīvnieku slimību novēršanas, kontroles un izskaušanas pasākumiem ir nepietiekams, lai atbalstītu lauksaimniekus un dalībvalstis slimību, piemēram, mutes un nagu sērgas gadījumos; uzsver, ka Eiropas Savienībā jebkurš gadījums, kad neizdodas novērst vai kontrolēt dzīvnieku slimības vienā dalībvalstī, var izraisīt tūlītējas sekas citās dalībvalstīs, un ir nepieciešami koordinēti reaģēšanas pasākumi; prasa ieviest stingrus ES līmeņa dzīvnieku veselības standartus, lai aizsargātu lopkopību, tostarp noteikumus par to savvaļas dzīvnieku populāciju pārvaldību, kas rada inficēšanās risku, un vajadzības gadījumā dzīvnieku mērķtiecīgu vakcināciju;

46. uzsver, ka rezistence pret antimikrobiāliem līdzekļiem ir būtisks drauds cilvēku veselībai un ka prioritātei ir jābūt antibiotiku izmantošanas samazināšanai lopkopībā; norāda uz KLP jau pieejamo finansējumu dzīvnieku slimību uzņēmības un pārnešanas samazināšanai;

47. atkārtoti apstiprina, ka jāizstrādā visaptveroša ES pārtikas stratēģija, kas balstīta uz zinātnisku eksperimentālu metodi, integrējot lauksaimniecību un lopkopību, vienlaikus nodrošinot taisnīgu attieksmi pret visām lauksaimniecības nozarēm; atbalsta zinātniski pamatotus vides novērtējumus, kuros ņemts vērā viss pārtikas produktu aprites cikls; atbalsta zinātniski pamatotu uzturu, kas apliecina dzīvnieku izcelsmes pārtikas nozīmi attiecībā uz cilvēku veselību, jo īpaši uz neaizsargātām iedzīvotāju grupām, piemēram, bērniem, vecāka gadagājuma cilvēkiem un sievietēm;

48. aicina dalībvalstis veicināt un uzlabot lauksaimnieku vai jebkuru lauksaimniecības darbinieku darba un sociālos apstākļus un algas un

nodrošināt pienācīgu darba ņēmēju segumu un aizvietošanu slimības vai nelaimes gadījumu gadījumā, kas izraisa īslaicīgu prombūtni; prasa arī nodrošināt apmācību un ikgadējo atvaļinājumu un atvaļinājumu ģimenes apstākļu dēļ, lai rūpētos par ģimenes locekļiem, tādējādi nodrošinot kvalitatīvas darbvietas un labāku darba un privātās dzīves līdzsvaru lauksaimniekiem un laukstrādniekiem; uzsver lauksaimniecības būtisko lomu sociālās atbildības un atbilstošu darba apstākļu veicināšanā lauku apvidos;

49. aicina Komisiju atjaunināt *POSEI* finanšu piešķīrumus, lai vismaz atspoguļotu uzkrāto inflāciju nākamajā DFS ar ik gadu koriģētu finansējumu, un pauž nožēlu par to, ka tiešajiem maksājumiem piemērotais 2 % deflators pašreizējā DFS nav vienlīdz ņemts vērā attiecībā uz *POSEI*; tomēr uzskata, ka Komisijai ir jāveic turpmāki pasākumi un jāierosina ievērojams *POSE*I budžeta palielinājums nākamajā DFS, lai sniegtu papildu atbalstu lauksaimnieciskajai ražošanai, tādējādi nodrošinot pārtikas pašpietiekamību tālākajos reģionos; uzskata, ka tas ir būtisks, lai tālākajos reģionos varētu turpināties lauksaimnieciskā darbība un lai atbalstītu investīcijas un nodrošinātu ES ekonomikas, sociālo un teritoriālo kohēziju, pilnībā ievērojot LESD 349. pantu, kurā atzīts šo reģionu īpašais raksturs un nepieciešamība pieņemt diferencētus pasākumus, lai risinātu pastāvīgos ierobežojumus; norāda, ka *POSEI* finansējuma palielināšanā būtu jāņem vērā šo reģionu reālās, konkrētās lauksaimniecības vajadzības, ietverot ražošanas izmaksu izmaiņas, pakļautību aizvien ekstremālākiem laikapstākļiem un klimata pārmaiņām, teritoriālo sadrumstalotību, tirgus nepastāvību un vajadzību nodrošināt lauku saimniecību dzīvotspēju un taisnīgus ienākumus lauksaimniekiem; šajā saistībā uzsver, ka ir svarīgi izveidot konkrētu mehānismu, proti, *POSEI* transporta programmu, kas palīdzēs mazināt produktu papildu transporta izmaksas tālākajos reģions un transportējot tos no tālākajiem reģioniem uz vienoto tirgu, kā arī ražošanas faktorus tālākajos reģionos;

50. norāda, ka biškopības finansējumam saskaņā ar otro pīlāru vajadzētu būt mērķtiecīgākam un efektīvākam un ka jaunajā tiesiskajā regulējumā būtu jāparedz pirmajā pīlārā noteikto biškopības atbalsta shēmas modernizēšana un vienkāršošana, ņemot vērā nozares īpašās iezīmes un neaizsargātību;

51. uzsver, cik svarīga ir piekļuve fiziskajai un digitālajai infrastruktūrai ar uzticamiem ātrdarbīgiem platjoslas pakalpojumiem un satelīttehnoloģiju izmantošana lauksaimnieku darbā un dzīves kvalitātē lauku apvidos, kā arī sociālās izolācijas pārvarēšanā; tādēļ uzstāj, ka ir svarīgi panākt pakāpenisku lauksaimniecības digitalizāciju, kas ietver pastāvīgu piekļuvi internetam, digitālajām zināšanām, inovāciju, lauksaimnieku piekļuvi datiem un īpašumtiesībām, izglītības un apmācības iespējām, lai piesaistītu un noturētu cilvēkus šajās jomās, jo īpaši jauniešus, dodot viņiem iespēju palikt šajās jomās, ja viņi to vēlas; aicina Komisiju un dalībvalstis lauksaimniekiem un mežu apsaimniekotājiem darīt

pieejamu apmācību digitālo prasmju apgūšanai, kas viņiem var palīdzēt pēc iespējas labāk izmantot digitalizācijas un precīzās lauksaimniecības priekšrocības un strādāt efektīvāk un ilgtspējīgāk, vienlaikus paturot prātā, ka personiskā un mutiskā saziņa joprojām ir būtiska daudziem lauksaimniekiem; atzīst lauksaimnieku organizāciju izšķirošo lomu lauksaimniecības digitālās pārveides veicināšanā;

52. aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt pilnīgu saskaņotību starp programmu "Digitālā Eiropa", platjoslas izvēršanas politiku un KLP laikposmam pēc 2027. gada; apstiprina nepieciešamību gan nodrošināt lauku apvidus ar digitālās infrastruktūras pakalpojumiem, gan uzlabot prasmes, kas vajadzīgas attālinātam darbam, precīzajai lauksaimniecībai un digitālajai uzņēmējdarbībai; uzsver, ka digitālās infrastruktūras pakalpojumiem jābūt pieejamiem lauku iedzīvotājiem; uzsver, ka šādiem ieguldījumiem ir galvenā nozīme, lai samazinātu lauku depopulāciju un uzlabotu lauksaimniecības un lauku dzīves pievilcību gados jaunākām paaudzēm;

53. aicina labāk apzināties lauksaimnieku un laukstrādnieku garīgās veselības nozīmi, ņemot vērā augsto pašnāvību līmeni šajā nozarē; uzsver, ka tā ir satraucoša parādība, ko cita starpā izraisa augsts stresa līmenis, nenoteiktība, apgrūtinošs administratīvais slogs, kā arī neaizsargātība, sociālā izolācija, brīvdienu trūkums, parāds un ekonomiskās grūtības, ar kurām saskaras lauksaimnieki; turklāt uzsver, ka saspringtas saimniecību pārbaudes procedūras rada papildu spiedienu uz lauksaimniekiem savu saimniecību pārvaldībā, un aicina dalībvalstis izstrādāt mehānismus šā jautājuma risināšanai; aicina Komisiju un dalībvalstis sekmēt sadarbību, lai izstrādātu visaptverošu garīgās veselības stratēģiju lauksaimniekiem, un nodrošināt, ka nākamajā KLP tiek iekļauti piemēroti atbalsta pasākumi; uzsver, cik vērtīgas ir pielāgotas pieejas, kas būtu piemērotas vietējiem apstākļiem, izmantojot dažādus atbalsta pakalpojumu veidus, arī esošos lauku saimniecību konsultāciju tīklus un citas lauku kopienu atbalsta grupas; uzskata, ka ir nepieciešams izstrādāt psiholoģiskā atbalsta programmas, kā arī pasākumus, kas sekmē administratīvo vienkāršošanu un darba un privātās dzīves līdzsvaru, kas visi uzlabotu ES lauksaimnieku un darbinieku dzīves kvalitāti; atkārtoti norāda, ka lauksaimniekiem ir jāsaņem taisnīgas cenas par saviem tirgus un ārpustirgus produktiem;

54. uzsver, ka vairāk nekā 70 % patērētāju ES balsta savus pirkumu lēmumus uz informāciju, kas sniegta uz iepakojuma, un vērš uzmanību uz reālo risku, ka patērētāji var tikt maldināti; tādēļ aicina konsolidēt saskaņotu ES marķējumu, lai nodrošinātu taisnīgu un vienlīdzīgu sistēmu, nodrošinot pārredzamību attiecībā uz ES lauksaimniecības pārtikas produktu izcelsmes valsti, kvalitātes nodrošināšanu un ražošanas standartiem, tostarp dzīvnieku labturības un bioloģiskās lauksaimniecības standartiem; uzskata, ka ir jāgarantē izsekojamība un konkurētspēja vienotajā tirgū un pasaulē, izmantojot skaidrus noteikumus, lai izvairītos no

izkropļojumiem un maldinošas prakses nolūkā aizsargāt ES pārtikas sistēmu integritāti, veicināt to popularizēšanu un uzlabot patērētāju informētību un apzinātību;

55. atbalsta pastiprinātus reģionālo produktu aizsardzības pasākumus, tostarp aizsargātu cilmes vietas nosaukumu, aizsargātu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un garantētu tradicionālo īpatnību režīmu stiprināšanu, izmantojot racionalizētas procedūras, kas aizsargā pret ļaunprātīgu izmantošanu un viltošanu;

56. tāpat arī prasa Komisijai izbeigt tādu priekšējā marķējuma sistēmu izmantošanu, kas tiek uzskatītas par pārmērīgi vienkāršotām (piemēram, *Nutriscore*), jo attiecībā uz tām trūkst plašas zinātniskās vienprātības un pastāv risks, ka pārtikas nozare pielāgo parametrus atbilstoši savām interesēm;

57. aicina veicināt izglītošanu par uzturu skolās un skolu ēdnīcās, lai palīdzētu bērniem saprast, cik svarīgs ir pilnīgs un līdzsvarots uzturs jau no agrīna vecuma, nolūkā palīdzēt bērniem izprast pārtikas izcelsmi; mudina izstrādāt veselīgus ēšanas paradumus un skolas ēdienkartes, kas ietver dažādus vitamīnus, šķiedrvielas un uzturvielām bagātus pārtikas produktus, lai palīdzētu stiprināt skolēnu fizisko un garīgo labklājību; turklāt uzsver, ka ir jārespektē un jāveicina valsts, vietējā un sezonālā gastronomija kā vērtīgs kultūras mantojums, kas ir labi pārstāvēts Vidusjūras uztura modelī; mudina Komisiju nodrošināt, ka vietējām un reģionālajām pašvaldībām tiek piešķirti papildu resursi shēmām, kas paredzētas šīm darbībām, un uzsver, ka publiskajā iepirkumā ir jāņem vērā kvalitāte, nevis cena, un, ja iespējams, jāveicina bioloģisko, vietējo un sezonas produktu ar ģeogrāfiskās izcelsmes norādēm patēriņš;

58. uzsver, cik svarīga ir ES programma piena, augļu un dārzeņu izplatīšanai bērniem, izmantojot skolu programmas, jo tā ir svarīgs instruments veselīga uztura veicināšanai, jo īpaši bērniem no neaizsargātām grupām, kuriem maltītes skolā var būt viens no nedaudzajiem līdzsvarota uztura avotiem; pauž nožēlu par to, ka dažas dalībvalstis neizmanto šai programmai piešķirtos līdzekļus, kā rezultātā pieejamais budžets netiek pietiekami izmantots; vērš uzmanību uz to, cik svarīgi ir iesaistīt lauksaimniekus un dalībniekus visā lauksaimniecības pārtikas vērtības ķēdē izglītošanā par pārtiku un veicināt tiešu saikni starp ražotājiem un skolām;

59. uzsver, ka ir svarīgi saglabāt pienācīgu finansējumu olīveļļas un galda olīvu ražošanai, ņemot vērā to ievērojamo labvēlīgo ietekmi uz veselību un uzturvērtību visiem eiropiešiem;

60. pauž dziļas bažas par laboratorijā audzētas gaļas projektu arvien plašāko izplatību; uzsver vajadzību pārskatīt šādu produktu atļaušanai piemērojamo ES tiesisko regulējumu, lai pilnīgāk iekļautu ekonomiskās, sociālās un vides sekas, kā arī ētiskos apsvērumus saistībā ar šāda veida inovācijām;

61. mudina politiķus, skolas, medijus, lauksaimniekus un vietējās apvienības sadarboties, veicinot pozitīvu lauksaimniecības tēlu, palielinot tās pievilcību gados jauniem cilvēkiem, un labāk informējot par lauksaimnieka nozīmi pārtikas ražošanā un vides pakalpojumos; aicina plaši atzīt būtisko darbu, ko lauksaimnieki un laukstrādnieki veic saistībā ar pārtikas nekaitīgumu, un viņu apņemšanos īstenot ilgtspējīgu praksi, rīkojot kampaņas, kuru mērķis ir palielināt patērētāju informētību par izvēli, ko viņi izdara, iepērkoties, un stiprināt attiecības starp patērētājiem un ES lauksaimniekiem, veicinot labāku izpratni par to, kā viņi ražo lauksaimniecības pārtikas produktus, ko patērētāji iegādājas; uzsver, ka ir jāvēršas pret maldinošu informāciju un maldinošiem, kļūdainiem un nepamatotiem vēstījumiem, lai uzlabotu sabiedrības daļas negatīvo priekšstatu par lauksaimniekiem; mudina dalībvalstis šo atzīšanu iekļaut savos izglītības plānos, lai lauksaimniecību padarītu pievilcīgu kā saimniecisku darbību; pauž dziļu nožēlu par to, ka lauksaimnieki un lauku iedzīvotāji daudzus gadus ir cietuši no prioritāšu atcelšanas un nepietiekamiem ieguldījumiem;

KLP vienkāršošana pēc 2027. gada: Ceļā uz efektīvāku pārvaldību

62. atbalsta Komisijas mērķi turpmāk 2024.–2029. gada periodā samazināt administratīvo slogu un tiesību aktu vienkāršošanu kā transversālu stratēģisku prioritāti, lai atvieglotu piekļuvi KLP atbalstam un palielinātu praktiskās vietējas īstenošanas efektivitāti; uzstāj, ka tam jābūt vienam no pamatprincipiem, kas ir pamatā visām darbībām, kuru mērķis ir panākt ES lauksaimniecības sociālo, vides un ekonomisko ilgtspēju, neapdraudot piecus galvenos KLP mērķus, kas noteikti LESD 39. pantā; uzsver, ka KLP vienkāršošanai nevajadzētu apdraudēt stingru tiesisko regulējumu ES līmenī, jo tas ir būtiski, lai saglabātu KLP vienotību un nodrošinātu publisko atbalstu nepieciešamajiem finanšu resursiem;

63. uzsver, ka jaunajai KLP ir vajadzīga lielāka elastība un vienkāršāka finansēšanas struktūra, kas dod labumu aktīvam lauksaimniekam; norāda, ka nepastāvīgi apstākļi, pieaugošais regulējums un pieaugošās sabiedrības cerības rada neapmierinātību lauksaimnieku vidū un ietekmē profesijas pievilcību, jo īpaši gados jauno lauksaimnieku un visneaizsargātāko iedzīvotāju vidū;

64. aicina Komisiju, izstrādājot KLP turpmāko struktūru, pievērstu uzmanību skaidrākiem kritērijiem, digitalizētai procedūrai, standartizētām pamatnostādnēm, laicīgai paziņošanai par izmaiņām un pieejama tehniskā atbalsta nodrošināšanai; uzsver, ka pārmērīga reglamentēšana palielina sarežģītību lauksaimniekiem un saņēmējiem, samazinot svarīgu pasākumu efektivitāti un apguvi;

65. prasa uzlabot koordināciju starp Komisiju un valstu un reģionālajām iestādēm attiecībā uz dokumentācijas un ziņošanas pienākumu samazināšanu; uzsver, ka pirms KLP nacionālo stratēģisko plānu izstrādes ir aktīvi jāsadarbojas starp Komisiju, dalībvalstu iestādēm,

lauksaimniekiem un lauksaimniecības organizācijām; uzsver, ka dalībvalstīm KLP stratēģiskajos plānos ir vajadzīga lielāka elastība, kas ļautu tām vajadzības gadījumā pielāgot konkrētus elementus bez iepriekšēja Komisijas apstiprinājuma; aicina izveidot centralizētu, elektronisku ziņošanas sistēmu — "KLP vienotais kontaktpunkts" — kurā lauksaimnieki var vienoti iesniegt pieteikumus, ziņojumus un visu vajadzīgo dokumentāciju, izvairoties no nevajadzīgas un dubultas administrēšanas;

66. aicina lauksaimniekus ieviest reālistisku, uz stimuliem balstītu sistēmu, kas atspoguļotu saņēmēja izrādīto laika ieguldījumu, nevis sistēmu, kas balstīta tikai uz pienākumiem sasniegt vērienīgus vides un sociālos mērķus, pienācīgi ņemot vērā ģeogrāfisko apgabalu īpatnības; uzskata, ka uz stimuliem balstītas pieejas sniedz vislabākos rezultātus lauksaimniecības ilgtspējas uzlabošanā ES; uzsver, ka ir svarīgi, lai, aprēķinot atlīdzību par sniegtajiem pakalpojumiem, metodika sniegtos pāri šaurajām lauksaimnieka "izmaksu un negūto ienākumu" jēdziena robežām, jo gan augšposma, gan lejasposma vietējās saimnieciskās darbības zuduma dēļ sociālekonomiskie zaudējumi sabiedrībai var būt daudz lielāki; uzskata, ka šo maksājumu finansējumam būtu jānāk no KLP vai no valstu fondiem, lai publiskais finansējums patiešām varētu stimulēt zaļo inovāciju un zaļo pārkārtošanos; aicina Komisiju izskatīt papildu finansējuma avotus arī ārpus KLP, lai atbalstītu lauksaimniekus vietēji pielāgotu, ilgtspējīgu darījumdarbības modeļu attīstīšanā;

67. uzsver, ka, īstenojot prasības attiecībā uz labiem lauksaimniecības un vides apstākļiem, ir jāņem vērā pašreizējais zemes izmantojums un lauksaimniecības prakse; uzsver, ka aktīviem lauksaimniekiem arī turpmāk jābūt tiesībām turpināt pašreizējās lauksaimnieciskās darbības, ietverot vajadzīgās apsaimniekošanas darbības, nesaskaroties ar papildu administratīviem vai darbības ierobežojumiem;

68. uzsver, ka ir jāturpina novērtēt KLP nosacītības prasības, lai atvieglotu administratīvo slogu, šķēršļus vai ekonomiskos šķēršļus, samazinātu izmaksas un izvairītos no pārmērīgām īstenošanas prasībām lauksaimniekiem; uzstāj, ka lauksaimniekiem ir vajadzīga elastība un vienkāršība, vienlaikus turpinot veicināt atbildīgu lauksaimniecības praksi, izmantojot stimulus, saglabājot vienlīdzīgus konkurences apstākļus un sabiedrības atbalstu politikai tādā pieejā, kas rada lielāku pievienoto vērtību un lielākus ieguldījumus inovācijā;

69. iesaka Komisijai mudināt lauksaimniekus uzņemties atbildību, pieļaujot zināmu iecietību un nodrošinot, ka sankcijas ir taisnīgas un samērīgas, jo īpaši attiecībā uz nosacījumu sistēmas prasībām, kā arī brīvprātīgām ekoshēmām un agrovides un klimata pasākumiem; uzsver, ka visas jaunās tiesību aktu prasības KLP pēc 2027. gada ir jāpapildina ar pietiekamiem pārejas periodiem un administratīviem

vienkāršojumiem, lai lauksaimniekiem nodrošinātu juridisko un plānošanas noteiktību;

70. uzsver, ka TKO regula[1] ir jāvienkāršo, tādējādi paātrinot procedūras ārkārtas atbalsta piešķiršanai lauksaimniekiem; uzsver, ka ir svarīgi veicināt un palielināt kooperatīvu, ražotāju organizācijas (RO), ražotāju organizāciju apvienību (ROA), augļu un dārzeņu ražotāju organizāciju, starpnozaru organizāciju un citu struktūru, kas veicina lauksaimniecības un pārtikas vērtību ķēdi, tostarp bioloģisko nozari, izšķirošo lomu, kā arī uzlabot lauksaimniecības un pārtikas vērtības ķēdes līdzsvarotību, tādējādi nodrošinot labāku atlīdzību lauksaimniekiem; mudina Komisiju izpētīt, kā to sadarbību var vēl vairāk veicināt un atbalstīt ar TKO regulu;

71. aicina Komisiju visaptveroši pārskatīt instrumentus, tostarp tirgus novērošanas centrus, kuru mērķis ir uzlabot noturību pret tirgus nepastāvību un tirgus cenu kritumiem; uzstāj, ka ir jāatjaunina un jāstiprina pašreizējie riska pārvaldības instrumenti un jāuzlabo sadarbība starp kooperatīviem, RO un ROA, lai stiprinātu to lomu ekonomikas un riska pārvaldības instrumentu pārvaldībā; uzstāj, ka ir jāturpina atvieglot atbrīvojumu no konkurences noteikumiem piemērošana lauksaimniekiem, lai risinātu un pārvarētu tirgus krīzes;

72. mudina Komisiju TKO regulā nodrošināt efektīvus drošības tīklus, ietverot pašreizējo publiskās intervences cenu un atsauces robežvērtību pārskatīšanu, lai precīzi atspoguļotu pašreizējos ekonomikas nosacījumus un realitāti;

73. atzinīgi vērtē Komisijas jauno tiesību aktu kopumu vīna nozarei un aicina Komisiju turpināt piešķirt finanšu līdzekļus ierosināto pasākumu īstenošanai un vīna nozares ilgtspējīgai atdzīvināšanai ilgtermiņā;

74. turklāt atgādina, ka TKO regulā būtu jārisina ražotāju un patērētāju prasība attiecībā uz konkrētu lauksaimniecības produktu, piemēram, gaļas produktu, tirdzniecības nosaukumiem, kas ir jāaizsargā pret maldinošas izmantošanas risku;

75. prasa garantēt, ka pirms jebkura tiesību akta priekšlikuma, kas ietekmē lauksaimniecību, izņemot ārkārtas apstākļus, tiks veikts detalizēts, visaptverošs un uz pierādījumiem balstīts kumulatīvās ietekmes novērtējums, īpašu uzmanību pievēršot ekonomiskajiem, vides un sociālajiem aspektiem, lai lauksaimniekiem nodrošinātu juridisko noteiktību; atbalsta ierosināto politikas pasākumu

---

[1] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1308/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido lauksaimniecības produktu tirgu kopīgu organizāciju un atceļ Padomes Regulas (EEK) Nr. 922/72, (EEK) Nr. 234/79, (EK) Nr. 1037/2001 un (EK) Nr. 1234/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 671. lpp., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/1308/oj).

ekonomiskās ietekmes novērtējumu saimniecību līmenī un to īstenošanai nepieciešamos finanšu līdzekļus, kā arī pasākumu pastāvīgu uzraudzību; uzsver, ka nozarei piemēroto regulatīvo slogu pastāvīga palielināšana ir izraisījusi lauksaimnieku neapmierinātību un novedusi pie ievērojamām papildu izmaksām lauku saimniecību līmenī, tādējādi veidojot vienu no faktoriem, kas ietekmē šīs profesijas pievilcību jaunpienācējiem;

76. uzsver, ka, nosakot atbalsta pasākumus, regulatīvās prasības un inovācijas stratēģijas, ir svarīgi atzīt Eiropas lauksaimniecības daudzveidību, tostarp siltumnīcu dārzkopību un ilggadīgās kultūras; aicina ieviest un pielāgot ES noteikumus, kas īpaši izstrādāti, lai risinātu siltumnīcefekta, pilsētu un vertikālās lauksaimniecības problēmas un iespējas;

77. uzsver, ka ir vajadzīga pāreja uz integrētām un sadarbspējīgām digitālajām sistēmām, lai uzraudzītu KLP; šajā sakarībā uzsver, ka ir svarīgi veicināt datu un informācijas vākšanu saskaņā ar vienotu tiesisko regulējumu, kas jo īpaši balstās uz satelītattēliem, lai izstrādātu integrētas pārvaldības un kontroles sistēmas; uzsver, ka šādu sistēmu mērķim vajadzētu būt samazināt klātienes vai fiziskās pārbaudes uz vietas, ja iespējams, un līdz minimumam samazināt lauksaimnieku administratīvo slogu un izmaksas; uzstāj, ka ir pilnībā jāgarantē lauksaimnieku datu aizsardzība un īpašumtiesības; tomēr atgādina, ņemot vērā satelīta tehnoloģiju izmantošanas pašreizējos ierobežojumus, it sevišķi runājot par mazām, šauram zemes platībām, uzskata, ka vienlaikus ir jāsaglabā arī citas sistēmas;

78. aicina dalībvalstis īstenot vienotas revīzijas pieeju, lai līdz minimumam samazinātu laiku, ko lauksaimnieki zaudē līdz papildu kontrolēm; mudina Komisiju modernizēt integrēto satelītattēlu pārvaldības un kontroles sistēmu, piemēram, *Copernicus* vai *Galileo*, lai integrētu esošās un jaunās tehnoloģijas, kas nodrošinātu labāku precizitāti, uzticamību un vienkāršošanu;

79. atbalsta lielākas elastības nodrošināšanu dalībvalstīm, lai atbalstītu ieguldījumus svarīgākajās inovācijās un tehnoloģijās, piemēram, satelītu, lietu interneta un līdzīgu tehnoloģiju izmantošanā, lai iegūtu operatīvos datus; uzskata, ka tas nodrošinās pārredzamību un atbilstību, neradot lauksaimniekiem papildu izmaksas, sekmējot pāreju uz uzticamības sistēmu, kurā uzticami lauksaimnieki var pašapliecināt savu atbilstību, ko papildina mērķtiecīgas, uz risku balstītas revīzijas, nevis plašas parastās pārbaudes;

80. uzsver, ka inovācijas stratēģijas un digitālā pārkārtošanās ir jāizstrādā līdzdalīgā un visām lauku saimniecībām pieejamā veidā, nodrošinot, ka tehnoloģiskais progress veicina lauku kohēziju, demokrātisko līdzdalību un ilgtspējīgu attīstību;

81. uzskata, ka lauku attīstības pasākumu kontekstā ir būtiski dalībvalstīm, kuras reģioniem atzīst tiesību aktos noteiktu nozīmi

KLP pārvaldībā, sniegt iespēju atjaunot pārvaldības instrumentus reģionālā līmenī;

Ūdensapgāde un aprites ekonomika — KLP pamats laikposmam pēc 2027. gada

82. mudina Komisiju integrēt stratēģisku un holistisku pieeju ūdens resursiem KLP laikposmam pēc 2027. gada un palielināt sinerģiju ar citiem ES fondiem, piemēram, Eiropas Reģionālās attīstības fondu, lai stiprinātu ūdens un pārtikas saikni, kas ir būtisks elements pārtikas nodrošinājuma stiprināšanā un lauku apvidu attīstībā; turklāt aicina palielināt investīcijas ūdensapgādes noturības uzlabošanā, modernizējot un attīstot ūdens aiztures, sadales, uzglabāšanas un ilgtspējīgas regulēšanas infrastruktūru, kā arī dabā balstītus risinājumus, kas ir būtiski, lai panāktu efektīvāku un konkurētspējīgāku lauksaimniecības nozari;

83. aicina Komisiju garantēt ūdens pieejamību ilgtspējīgai apūdeņošanai; uzsver, ka ir jāveicina investīcijas notekūdeņu attīrīšanā un apstrādē, kā arī netradicionālu ūdens avotu, piemēram, pārgūta un atsāļota ūdens, izmantošana lauksaimniecības nozarē neatkarīgi no saimniecības lieluma par konkurētspējīgām cenām, un ūdens transporta starpsavienojumi ir vienlīdz svarīgi šā ūdens transportēšanā; aicina Komisiju ņemt vērā gan būtiskās atšķirības un problēmas dalībvalstīs, gan katras dalībvalsts īstenoto labo praksi, lai aizsargātu lauksaimniecisko ražošanu; aicina Komisiju ieguldīt lauksaimnieku apmācības programmās par ūdens izmantošanas efektivitāti;

84. aicina Komisiju par prioritāti noteikt inovatīvu tehnoloģiju un viedas apūdeņošanas veicināšanu un infrastruktūras digitalizāciju, lai optimizētu ūdens izmantošanu un samazinātu ūdens pēdu, jo īpaši sausuma un pārtuksnešošanās skartajos reģionos, vienlaikus nodrošinot stabilu ražošanu;

85. vērš uzmanību uz to, ka daudzas apūdeņošanas sistēmas ir novecojušas un neefektīvas, radot ievērojamus ūdens zudumus, un tādēļ tās ir jāaizstāj vai jāmodernizē; tādēļ aicina Komisiju savās prioritātēs iekļaut finansiālus stimulus šai modernizācijai un atbalsta to iekļaušanu KLP stratēģiskajos plānos un attiecīgajos ES kohēzijas instrumentos kā atbalsttiesīgus ieguldījumus;

86. uzsver, ka ir sarežģīti izmantot KLP līdzekļus, jo īpaši II pīlāra līdzekļus, lai finansētu apūdeņošanas infrastruktūru, un tādēļ aicina pārskatīt šādas infrastruktūras struktūru un finansēšanas mehānismus, lai uzlabotu ūdens resursu pieejamību lauksaimniekiem un to izmantošanu, atspoguļojot viņu sniegto vides un ainavu pakalpojumu reālās izmaksas un pievienoto vērtību;

87. aicina sniegt mērķtiecīgu un efektīvu atbalstu ES lauksaimniekiem un mežsaimniekiem, lai veicinātu aprites ekonomiku un integrētos jaunajā bioekonomikā, stimulējot biomasas, lauksaimniecības

atkritumu un blakusproduktu reģenerāciju, kas arī atbalstītu lauku saimniecību enerģētisko autonomiju un samazinātu to atkarību no ārējiem resursiem; norāda, ka ir jāoptimizē tādu izejvielu un otrreizējo produktu izmantošana, kas rada blakusproduktus, piemēram, digestāts un jauni enerģijas avoti, tostarp ilgtspējīga biogāze un ilgtspējīgas biodegvielas, vienlaikus paturot prātā nepieciešamību par prioritāti noteikt pārtikas ražošanu; uzsver, ka šie pasākumi, kas nedrīkst palielināt administratīvo slogu saimniecību līmenī, palīdzēs stiprināt ES enerģētisko autonomiju, veicinās papildu ienākumu avotus lauksaimniekiem un radīs jaunas nodarbinātības iespējas; šajā sakarībā mudina Komisiju gaidāmajā bioekonomikas stratēģijā 2025. gadam atzīt šo aspektu nozīmi;

88. uzsver, ka ir vajadzīga holistiska pieeja lauksaimniecības dekarbonizācijai, un aicina nodrošināt pienācīgu veicināšanu un stimulēšanu, tostarp biomasas atgūšanu un atalgošanu par oglekļa sekvestrēšanu augsnē, kā arī pietiekamu finansējumu lauksaimniekiem, lai tie varētu pieņemt risinājumus un praksi, kas samazina kultūraugu oglekļa pēdu, vienlaikus saglabājot to konkurētspēju, lai šādas dekarbonizācijas slogs un darba slodze neattiektos tikai uz viņiem;

89. mudina Komisiju un dalībvalstis veicināt un uzlabot lauksaimniecības un atjaunīgās enerģijas integrāciju, atzīstot šīs sinerģijas potenciālu veicināt ilgtspējīgu lauksaimniecības praksi, stiprināt vietējo noturību pret klimata pārmaiņām un sekmēt aprites ekonomiku; uzsver lauksaimniecības potenciālu uzņemties būtisku lomu tīras rūpniecības kursā un enerģētikas pārkārtošanā, šajā nozarē ražojot atjaunīgo enerģiju; aicina Komisiju precizēt KLP noteikumus, lai labāk saskaņotu un palielinātu atjaunojamo un ilgtspējīgo enerģijas avotu, piemēram, agrisolāro risinājumu un biogāzes, saderību ar lauksaimniecisko darbību;

90. atbalsta Nitrātu direktīvas pārskatīšanu, lai to saskaņotu ar jaunākajiem zinātniskajiem pierādījumiem un labāko lauksaimniecības praksi, vienlaikus turpinot aizsargāt ūdens kvalitāti; šajā sakarībā aicina Komisiju sadarboties ar dalībvalstīm, lai ātri pieņemtu zinātniski pamatotu priekšlikumu, kas ļauj izmantot *RENURE* mēslošanas līdzekļus ar skaidri definētiem nosacījumiem, kas dotu iespēju lauksaimniekiem samazināt atkarību no sintētiskajiem mēslošanas līdzekļiem un paātrināt pāreju uz apritīgākām un ilgtspējīgākām barības vielu pārvaldības sistēmām;

91. aicina sekmēt strukturētu zināšanu apmaiņu un sadarbību starp salīdzināmām ražošanas sistēmām visās dalībvalstīs, lai atbalstītu savstarpēju mācīšanos, risinātu reģionam raksturīgas problēmas, piemēram, tās, ar kurām saskaras intensīvi ražošanas apgabali, un paātrinātu ilgtspējīgu pāreju, kas pielāgota katras nozares konkrētajai situācijai;

92. aicina Komisiju un dalībvalstis stiprināt riska pārvaldības instrumentu izmantošanu KLP laikposmā pēc 2027. gada, palielinot finansiālo atbalstu lauksaimniecības apdrošināšanai, kopfondiem un ienākumu stabilizācijas instrumentam; uzstāj, ka apdrošināšana ir jāpadara pieejamāka un finansiāli dzīvotspējīgāka lauksaimniekiem; norāda, ka ES līmenī ir jāievieš mehānisms, lai stiprinātu valstu lauksaimniecības apdrošināšanas shēmas, kas būtu automātiski jāaktivizē, lai pārvarētu ekstremālas un neparedzamas laikapstākļu un sanitārās un tirgus krīzes; uzsver, ka ar šiem pasākumiem būtu jāpapildina pašreizējie tirgus pārvaldības instrumenti, un tie nedrīkst apdraudēt pašreizējās valstu shēmas;

93. aicina Komisiju pastiprināt riska pārvaldības pasākumus, tostarp apdrošināšanas, pārapdrošināšanas shēmas un citus papildu līdzekļus, kas jāizmanto augstāku kaitējuma robežvērtību gadījumā, gan preventīviem pasākumiem, gan kompensācijām lauksaimniekiem saistībā ar dabas katastrofām, epizootiju un augu slimībām; šajā sakarībā uzskata, ka ir jāiekļauj ieguldījumi profilaksē, agrīnās brīdināšanas sistēmās un jaunas noturības infrastruktūras izveidē, kas ļautu nozarei prognozēt pieaugošos ar klimatu saistītos riskus un atgūties no tiem; uzsver, ka dalībvalstīm vairāk jāizmanto pašlaik nepietiekami izmantotie riska pārvaldības instrumenti;

94. uzsver, ka ir jāreformē un jāpalielina lauksaimniecības rezerves finansiālās spējas, lai novērstu neparedzētus tirgus traucējumus un ar klimatu saistītus notikumus, piemēram, sausumu un plūdus; tomēr uzsver, ka lauksaimniecības rezerve nevar būt vienīgais instruments un atkārto, ka ir svarīgi izstrādāt plašāku riska pārvaldības un ātrās reaģēšanas instrumentu klāstu, tostarp efektīvākas lauksaimniecības apdrošināšanas shēmas, kopfondus, klimata ārkārtas situāciju fondus un ārkārtas likviditātes atbalstu Eiropas lauksaimniecības nozarei;

95. vērš uzmanību un konsekventu un vienkārši lietojamu metodiku trūkumu atsevišķu lauksaimniecības nozaru radīto emisiju aprēķināšanai; tāpēc stingri iebilst pret jebkādiem mēģinājumiem lauksaimniecību iekļaut EKT sistēmā vai jebkurā zaļo nodokļu shēmā;

96. uzsver, ka klimata pārmaiņu sekas ietekmē visus ES reģionus; tomēr norāda, ka dienvidu reģioni ir neaizsargātāki, cieš no pārtuksnešošanās, sausuma, ūdens nesējslāņa sasāļošanās, mežu ugunsgrēkiem, kā arī noturīgām lietusgāzēm un plūdiem, izraisot jaunus kaitēkļu un slimību rašanos, kas apdraud lauksaimniecības nozari; tādēļ uzsver, ka lauksaimniekiem visā ES ir vajadzīgi īpaši atbalsta pasākumi un instrumenti, lai divkāršotu centienus pielāgot savas darbības klimata pārmaiņām un novērstu un mazinātu to negatīvo ietekmi; vērš uzmanību uz to, cik svarīgi ir sniegt visaptverošu atbalstu lauku kopienām un vietējām pašvaldībām šo mērķu sasniegšanā;

97. aicina pastāvīgi atbalstīt novatoriskas lauksaimniecības metodes, tostarp tādas, ko izmanto bioloģiskajā lauksaimniecībā, un citas

agroekoloģiskas prakses, ko izmanto gan bioloģiskajās, gan arvien biežāk tradicionālajās sistēmās, lai būtiski samazinātu izejvielu izmantošanu un ārējo atkarību lauksaimniecībā, kā arī stiprinātu autonomiju un pārtikas nodrošinājumu;

98. uzstāj, ka ES bioloģiskās ražošanas nozares turpmākai attīstībai jābūt orientētai uz tirgu, un aicina jaunajā KLP turpināt stimulēt lauksaimniekus un jaunpienācējus iesaistīties bioloģiskajā lauksaimniecībā; aicina Komisiju izpētīt jaunus veidus, kā risināt krīzes bioloģisko produktu tirgū; atgādina, ka ir jāveicina bioloģisko produktu patēriņš, arī izmantojot publisko iepirkumu;

99. mudina līdz minimumam samazināt pārtikas izšķērdēšanu un zudumus visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, aptverot primāros ražotājus, lai nodrošinātu visu resursu efektīvu, inovatīvu un ilgtspējīgu izmantošanu; aicina Komisiju veikt pasākumus visos līmeņos, lai novērstu zaudējumus un veicinātu pārpalikumu pārvēršanu produktos ar pievienoto vērtību; uzskata, ka ir jāpiešķir lielāka vērtība lauksaimnieku ražotajai pārtikai un jāpieliek lielas pūles, lai to iegūtu; šajā sakarībā mudina Komisiju veicināt tādus risinājumus kā labāko termiņu pārskatīšana un dabīgu biobāzētu konservantu izmantošana, lai pagarinātu pārtikas produktu glabāšanas laiku;

100. aicina Komisiju izstrādāt visaptverošu barības vielu reģenerācijas stratēģiju visā lauksaimniecības un pārtikas ķēdē, mērķtiecīgi atbalstot inovāciju attiecībā uz pārtikas pārstrādē, mazumtirdzniecībā un patēriņa atkritumu plūsmās iegūto barības vielu atdalīšanu, apstrādi un atkārtotu izmantošanu;

Pievilcīga nozare jaunajām paaudzēm

101. uzsver, ka paaudžu nomaiņas un sieviešu uzņēmējdarbības nodrošināšana ir būtiska, lai saglabātu ES lauksaimniecības nākotni un lauku apvidu sociālekonomisko struktūru; atzīst centienus ar KLP pasākumiem veicināt paaudžu nomaiņu, jo īpaši nomaļos lauku apvidos, un uzsver nepieciešamību tos pastiprināt; tomēr norāda, ka KLP nevar būt vienīgais instruments jauniešu un sieviešu iesaistīšanai lauksaimniecībā, bet tā ir jāatbalsta ar valstu stratēģijām, iesaistot privātos finansējuma avotus, tostarp bankas, sadarbīgas lauksaimniecības pasākumus un partnerības, kā arī finanšu instrumentus ar samazinātām līdzfinansējuma prasībām vai bez tām; uzstāj, ka ārkārtīgi svarīgais mērķis nodrošināt paaudžu nomaiņu ES lauksaimniecībā ir jāpapildina ar strukturāliem pasākumiem, jo īpaši attiecībā uz inovāciju, digitalizāciju, digitālo savienojamību un piekļuvi zemei; šajā sakarībā sagaida, ka tiks publicēta Komisijas stratēģija par paaudžu nomaiņu;

102. aicina dalībvalstis izstrādāt saskaņotas, ilgtspējīgas un paredzamas stratēģijas, lai palielinātu lauksaimniecības darba pievilcību, nodrošinot saderību ar ES un reģionālo politiku, tostarp valsts

stratēģiskajiem plāniem; uzstāj, ka ir jāpalielina un jāmobilizē KLP finanšu resursi par labu paaudžu nomaiņai, kas pašlaik ietver papildu I pīlāra maksājumu un atbalstu ieguldījumiem un iekārtošanās atbalstam, kas pieejams saskaņā ar II pīlāru, kā arī jaunu finanšu instrumentu izveidi ārpus KLP; uzsver, ka šiem instrumentiem būtu jāietver lielāki nodokļu atbrīvojumi un stimuli, aizdevumi ar zemām procentu likmēm, lauksaimniecības kredītu garantiju shēmas, subsīdijas precīzās lauksaimniecības rīkiem un apmācības pakalpojumiem, tostarp par ilgtspējīgiem uzņēmējdarbības modeļiem, kuru mērķis ir uzlabot rentabilitāti;

103. uzsver, ka ir svarīgi sniegt daudzveidīgus, pielāgotus un neatkarīgus konsultāciju pakalpojumus, lai atbalstītu gados jaunus lauksaimniekus un jaunpienācējus gan pirms viņu uzņēmējdarbības sākuma, gan turpmākajos gados, jo īpaši attiecībā uz vispārīgajām prasmēm, digitālajām un tiešajām tirgvedības prasmēm, grāmatvedību, juridiskajiem aspektiem, uzņēmējdarbības dažādošanu, ilgtspējīgu lauksaimniecību un komunikāciju; atbalsta lauksaimniecības uzņēmumu inkubatoru plašu izmantošanu, kas potenciālajiem lauksaimniekiem ļauj gūt labumu no tādu lauksaimnieku zināšanām, kuriem ir dažu gadu pieredze strukturētā vidē pirms pastāvīgas saimniecības pārņemšanas; aicina Komisiju un dalībvalstis nodrošināt, ka tiek paredzēts izveidot valsts centrus jauno lauksaimnieku apmācībai;

104. aicina Komisiju izvērtēt, vai, attiecinot tiesības uz atbalstu gados jauniem lauksaimniekiem līdz 45 gadu vecumam, vairāk cilvēku tiks mudināti uzsākt uzņēmējdarbību lauksaimniecībā, tostarp veicot pārkvalifikāciju; aicina Komisiju atkārtoti izvērtēt arī citus atbilstības kritēriju elementus, kas var būt pārāk ierobežojoši;

105. atzinīgi vērtē sadarbības nolīgumu ar Eiropas Investīciju bankas (EIB) grupu kā daudzsološu modeli, kas var veicināt finanšu instrumentu izveidi daudziem KLP aspektiem, tostarp atbalstu jaunajiem lauksaimniekiem un lauksaimniecēm, kā arī politikas virzienus ūdens, tirgus un klimatnoturības jomā visās dalībvalstīs; pauž pārliecību, ka EIB galvenokārt būtu jākoncentrējas uz zemu izmaksu finansējuma nodrošināšanu, lai atbilstoši finansētu kapitāla posteņus un infrastruktūras projektus, kuros lauksaimnieki var iesaistīties modernizācijas programmas ietvaros;

106. mudina dalībvalstis izstrādāt mehānismus, kas atvieglotu pāreju uz cieņpilnu un plānotu pensionēšanos; jo īpaši aicina izveidot lauksaimnieku priekšlaicīgas pensionēšanās shēmas, ko finansētu no atsevišķiem fondiem; prasa paplašināt pakalpojumus, kas savieno pensionējušos lauksaimniekus ar topošiem gados jauniem vai jaunpienācējiem lauksaimniekiem, cita starpā papildinot tos ar loģistikas atbalstu un juridiskām konsultācijām, kas nodrošinātu savstarpēji izdevīgu saimniecību nodošanu un zināšanu un lauksaimnieciskās darbības nepārtrauktību;

107. aicina Komisiju un dalībvalstis savās paaudžu nomaiņas stratēģijās novērst īpašos šķēršļus, ar kuriem saskaras sievietes, jo īpaši jaunas sievietes, kuras vēlas iesaistīties lauksaimniecības nozarē, tostarp jautājumus, kas nav tieši saistīti ar lauksaimniecību, piemēram, pienācīgu veselības aprūpi un sociālos pakalpojumus; atzīst centienus ar KLP pasākumiem atbalstīt sievietes lauksaimniecībā, taču uzsver, ka ir vajadzīgs spēcīgāks un pielāgotāks atbalsts, jo īpaši nomaļos lauku apvidos, tostarp piekļuve aizdevumiem, apmācībai vai finansiālai palīdzībai, lai nodrošinātu reālu iesaistīšanos un vienlīdzīgas iespējas; mudina dalībvalstis noteikt piemērotus nosacījumus aktīvai sieviešu līdzdalībai lauksaimniecības pārtikas organizācijās un lauksaimniecības uzņēmumu un lauku apvidu sieviešu asociāciju pārvaldības struktūrās; šajā sakarībā atzinīgi vērtē arī sieviešu lauksaimnieču platformas kā dialoga un labu prakšu apmaiņas telpas plānoto izveidi, lai stiprinātu līdzdalību un vienlīdzīgas iespējas lauksaimniecības pārtikas nozarē;

108. aicina Komisiju un dalībvalstis steidzami risināt lauksaimniecības zemes zuduma un koncentrācijas problēmu, tostarp pārredzamības trūkumu šajā tirgū; uzsver, ka zemes noma juridiskās noteiktības apstākļos ir dzīvotspējīga īstermiņa alternatīva, kas veicina piekļuvi zemei, jo tai ir vajadzīgi mazāk resursu iekārtošanai un tiek veicināta paaudžu nomaiņa; uzsver, cik svarīgi ir publiski atbalstīti zemes piemeklēšanas pakalpojumi un strukturēta mantojuma plānošana, jo īpaši zemes nodošanai, kas ļauj priekšlaicīgi pensionēties un turpināt lauku saimniecību pārvaldību; aicina dalībvalstis pieņemt politiku, kas veicina ilgtermiņa stabilu zemes nomu, tādējādi nodrošinot īpašumtiesību drošību un ieguldījumu laiku, jo īpaši gados jauniem lauksaimniekiem, lauksaimniecēm un jaunpienācējiem lauksaimniekiem, kas varētu arī uzlabot augsnes veselību, vidisko sniegumu un klimatnoturību;

109. atzinīgi vērtē Komisijas nodomu izveidot ES lauksaimniecības zemes novērošanas centru, kam būtu jāuzlabo lauksaimniecības zemes tirgus pārredzamība ES un jāatvieglo lauksaimniecības zemes datu saskaņošana un piekļuve zemei, jānodrošina sadarbība un paraugprakses apmaiņa starp dalībvalstīm, kā arī jāsniedz ieteikumi informētākai ES politikas veidošanai;

110. uzsver, ka ES daudzveidīgo kultūrainavu saglabāšanai ir ne tikai ekoloģiska un tūrismam svarīga nozīme, bet tas ir arī reģionālās identitātes un lauku ilgtermiņa noturības stūrakmens; tādēļ aicina nepārprotami atzīt tās un integrēt to saglabāšanu kā stratēģisku mērķi KLP laikposmam pēc 2027. gada;

111. mudina īstenot tādas dabas atjaunošanas pieejas, kas darbojas partnerībā ar lauksaimniekiem un zemes īpašniekiem, nodrošinot īpašumtiesību pilnīgu ievērošanu;

112. mudina Komisiju izpētīt, kā KLP varētu atbalstīt jaunus uzņēmējdarbības modeļus lauksaimniekiem ceļā uz vēl ilgtspējīgāku un konkurētspējīgāku lauksaimniecību Eiropā;

113. aicina Komisiju veicināt partnerības paraugprakses un inovatīvu ideju apmaiņai starp dalībvalstīm sadarbībā ar vietējām iestādēm, universitātēm, pētniecības centriem un lauku saimniecībām; uzsver, ka šādai sadarbībai būtu jākoncentrējas uz vienkāršošanu, pieejamību, ilgtspējas palielināšanu un katram reģionam un nozarei raksturīgo problēmu risināšanu un tā būtu jāatbalsta ar atbilstošu apmācību, tādējādi izvairoties no izkropļojumiem un atšķirīgām pieejām, kas varētu nelabvēlīgi ietekmēt lauksaimniekus;

114. mudina veicināt atbalsta un pamanāmības programmas, kas atspoguļo bagātīgo un apmierinošo dzīvesveidu, ko var piedāvāt lauksaimniecības nozare, uzsverot lauksaimnieku vērtību un apņemšanos attiecībā uz dabu, pārtikas nodrošinājumu un pašu kvalitāti un vērtībām, kas raksturīgas lauku profesionāļu darbam; vērš uzmanību uz politikas saskaņotības nozīmi laika gaitā, jo tā ir būtiska, lai lauksaimniecības nozarē varētu sasniegt skaidrus ilgtermiņa mērķus;

115. uzsver, cik svarīga ir spēcīga un labi finansēta ES veicināšanas politika, tostarp lielāki KLP budžeta piešķīrumi, lai uzlabotu informētību par ES lauksaimniecības un pārtikas produktu īpašībām gan ES, gan pasaulē, un uzsver, ka tas ir vēl svarīgāk ekonomiskās nenoteiktības periodos;

Inovācija, lai turpinātu lauksaimniecības atjaunināšanu

116. aicina izstrādāt vērienīgu investīciju paketi inovācijai, tehnoloģijām un lietišķajai pētniecībai, kas pielāgota lauksaimnieku vajadzībām un ko finansē no KLP, pamatprogrammas “Apvārsnis Eiropa”, programmas “Digitālā Eiropa” un citiem atbalsta mehānismiem, kam būs būtiska nozīme ilgtspējīgākas un pielāgotākas lauksaimniecības nozares veicināšanā; uzsver, ka programmā “Apvārsnis Eiropa” jāiekļauj īpašs pīlārs, kas paredzēts lauksaimniecībai un kura mērķis ir veicināt pētniecību, inovāciju un zināšanu nodošanu lauksaimniecības un pārtikas nozarē;

117. uzsver, ka ir jānodrošina, ka inovatīvus un digitālus risinājumus var izmantot ar vienlīdzīgu piekļuvi visu veidu saimniecībām un teritorijām ES un ka šie risinājumi atbalsta ilgtspējīgu lauksaimniecību, palīdz pārvaldīt agroekosistēmu daudzveidību un sarežģītību, veicina klimata pārmaiņu mazināšanas un pielāgošanās stratēģijas, uzlabo lauksaimnieku ienākumus, samazina administratīvo darba slodzi gan lauksaimniekiem, gan pārvaldes iestādēm, paredz nākotnes ražošanas apstākļus un atbilst patērētāju un sabiedrības vēlmēm; uzsver, ka jauno tehnoloģiju izmantošana būtu jāatbalsta ar atbilstošu tiesisko regulējumu, lai pilnībā atraisītu to potenciālu un veiktu stingrus riska novērtējumus;

118. aicina palielināt finansējumu lietišķajiem pētījumiem par ilgtspējīgām un efektīvām alternatīvām tradicionālajiem augu aizsardzības līdzekļiem un aicina pārskatīt pašreizējās apstiprināšanas procedūras; uzsver, ka ir jāizvairās no jebkādas turpmākas tādu augu aizsardzības līdzekļu izņemšanas no tirgus, kas atbilst noteiktajām tiesiskajām drošības robežvērtībām, ja alternatīvas vēl nav pieejamas, lai nodrošinātu, ka lauksaimniecisko ražošanu var saglabāt drošā un ilgtspējīgā veidā; norāda uz biostimulatoru potenciālu augu produktivitātes uzlabošanā;

119. uzsver, ka ir svarīgi atzīt un stiprināt LZIS modeļa nozīmi kā stratēģiskam un transversālam KLP pēc 2027. gada instrumentam, kas spēj nodrošināt zināšanu un inovāciju efektīvu izplatīšanu lauksaimniekiem; uzskata, ka efektīvai un koordinētai LZIS ir būtiska nozīme, lai sasniegtu galvenos KLP mērķus attiecībā uz konkurētspēju, ilgtspējīgu pārtikas ražošanu, klimatnoturību un digitālo pārkārtošanos, un tā ir pilnībā jāintegrē valstu stratēģiskajos plānos;

120. atzīst Eiropas inovāciju partnerības lauksaimniecības ražīgumam un ilgtspējai (*EIP-AGRI*) svarīgo lomu, jo tā ir palīdzējusi sekmēt inovācijas lauksaimniecības pārtikas un mežsaimniecības nozarē, izveidojot darba grupas un īstenojot novatoriskus projektus ar mērķi izstrādāt progresīvus risinājumus, demonstrēt paraugpraksi, kas uzlabo lauksaimniecības pārtikas sistēmas ilgtspēju, noturību un konkurētspēju; aicina Komisiju stiprināt atbalstu šai iniciatīvai KLP laikposmam pēc 2027. gada ietvaros;

121. norāda, ka ir jāizstrādā īpašs pasākums lauku attīstības jomā, pamatojoties uz integrētas ilgtspējīgas lauksaimniecības principiem, lai vairāk izmantotu integrēto augu aizsardzību, tostarp bioloģisko kontroli, dronus un endoterapijas līdzekļus, optimizētu augu aizsardzības līdzekļu izmantošanu, vienlaikus vienmēr ievērojot noteiktos juridiskos un drošības ierobežojumus un sniedzot kompensāciju lauksaimniekiem par jebkādiem finansiāliem zaudējumiem; uzsver to, ka ir svarīgi izveidot integrētu lauksaimniecību kā kopīgi atzītu sistēmu ES un panākt turpmāku progresu ilgtspējīgu un bioloģisku lauksaimniecības prakšu izveidē un atbalstīšanā;

122. uzsver privātā finansējuma piesaistes nozīmi KLP, lai palielinātu ieguldījumus lauksaimniecībā un lauku attīstībā, mobilizējot vairāk ilgtermiņa resursu lauksaimnieku organizācijām, jo īpaši maziem un vidējiem uzņēmumiem, kā arī ģimenes uzņēmumiem;

123. norāda, ka saskaņā ar Eiropas Parlamenta Izpētes dienesta (EPRS) 2025. gada pētījumu[1] dažos reģionos ir koncentrēts neliels skaits lielu kautuvju; tādēļ uzsver nepieciešamību ar KLP līdzekļiem atbalstīt kautuvju izveidi un attīstību, lai stimulētu vietējo ekonomiku, radītu darba vietas un stiprinātu īsās piegādes ķēdes;

124. aicina gan mazos, gan lielos uzņēmumos ātri apstiprināt un ieviest jaunas selekcijas metodes, piemēram, *CRISPR-Cas*, lai veicinātu noturīgāku, resursefektīvāku un videi nekaitīgāku kultūraugu attīstību;

125. aicina īstenot pasākumus, lai nodrošinātu, ka lauksaimnieki arī turpmāk ir pilnībā atbildīgi par saviem datiem un kontrolē tos, tādējādi aizsargājot savas tiesības un veicinot pārredzamību lauksaimniecības datu izmantošanā un koplietošanā saistībā ar digitālo un mākslīgā intelekta virzīto inovāciju attīstību;

126. atzīst iespējamos ieguvumus, ko sniedz brīvprātīga ES mēroga sistēma oglekļa piesaistes sertifikācijai, un mudina Komisiju uzlabot lauksaimniecības nozares piekļuvi šīm iespējām; uzsver, ka oglekļa un dabas kredīti varētu sniegt pozitīvu stimulu un papildu atlīdzību lauksaimniekiem, jo īpaši gados jauniem lauksaimniekiem, taisnīgi atalgojot tādas prakses kā agromežsaimniecība un augsnes reģeneratīva apsaimniekošana, kas veicina oglekļa uztveršanu un emisiju samazināšanu lauku saimniecībās; uzsver, ka šādam sertifikācijas satvaram ir jābūt atvērtam un pieejamam visiem lauksaimniekiem, kuri vēlas saglabāt vai palielināt savas augsnes oglekļa uzglabāšanas jaudu, un mudina Komisiju radīt apstākļus, lai nodrošinātu tirgus pieprasījumu pēc šādiem sertifikātiem, izmantojot atbilstošus stimulus un ilgtermiņa tirgus prognozējamību privātā sektora ieguldītājiem; uzsver, ka oglekļsaistīgai saimniekošanai vajadzētu papildināt, nevis aizstāt aktīvu un ilgtspējīgu lauksaimniecisko ražošanu;

127. aicina Komisiju veicināt saules enerģijas ražošanu lauku saimniecībās tā, lai nodrošinātu, ka īpašumtiesības uz iekārtām un uzkrātie ieguvumi paliek zemes īpašnieku un vietējās kopienas ziņā un ir saderīgi ar lauksaimniecisko darbību, kas uzlabotu lauksaimnieku spēju pielāgoties klimata pārmaiņām un veicinātu lauksaimnieku ienākumu stabilitāti un diversifikāciju;

128. prasa Komisijai ievērot Nīnistes ziņojumā sniegtos ieteikumus un ņemt vērā vajadzību nodrošināt stratēģiskus pārtikas krājumus; aicina plaši izveidot stratēģiskus pārtikas krājumus, pamatojoties uz

---

[1] Pētījums „Animal welfare during transport: Update on the implementation of Council Regulation (EC) No 1/2005” („ Dzīvnieku labturība transportēšanas laikā – jaunākā informācija par Padomes Regulas (EK) Nr. 1/2005 īstenošanu”), EPRS, *Ex post* novērtēšanas nodaļa, 2025. gada marts, https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2025/765766/EPRS_STU(2025)765766_EN.pdf.

Somijā un Vācijā gūto pieredzi, un biodegvielas ražošanas attīstības politikā iekļaut koncepciju “dual use by design” (“integrēts divējāds lietojums”); uzskata, ka uztursuverenitāte nav iespējama bez stratēģiskiem pārtikas krājumiem;

129. uzsver, ka ir svarīgi skaidri apstiprināt visa kaņepju auga audzēšanas, novākšanas, pārstrādes un tirdzniecības likumību atļautiem rūpnieciskiem mērķiem visā ES, lai nodrošinātu juridisko noteiktību lauksaimniekiem, pārstrādātājiem, regulatoriem un patērētājiem; norāda, ka kaņepju audzēšanai ir vajadzīgs salīdzinoši maz resursu, jo īpaši mēslošanas līdzekļu, augu aizsardzības līdzekļu un ūdens; uzsver, ka tas arī veicina augsnes veselību un bioloģisko daudzveidību, piedāvājot jaunas ekonomiskās iespējas, papildu ienākumus un inovāciju lauku apvidos, nodrošinot izejvielas rūpnieciskiem lietojumiem, piemēram, tekstilšķiedras, un citiem lietojumiem, piemēram, veselībai, pārtikai un barībai; aicina Komisiju noteikt kopēju ES mēroga robežvērtību 0,5 % tetrahidrokanabinola (*THC*) apmērā rūpniecisko kaņepju juridiskajai klasifikācijai, nodrošinot valstu tiesību aktu saskaņošanu saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas nolēmumiem un starptautiskajām tiesībām;

°

° °

130. uzdod priekšsēdētājai šo rezolūciju nosūtīt Padomei un Komisijai.